

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

falujagsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2017. MÁRCIUS

18. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

250 FT

Kedves Hölgyek, Lányok, Asszonyok!

Sok szeretettel köszöntöm Önöket Nőnap alkalmából!

*Jászboldogháza Község Önkormányzata nevében kívánok
az év minden napjára sok szeretetet, hálát, tiszteletet Önöknek!*

polgármester

Polgármesteri tájékoztató

Téli feladataink

A mögöttünk álló hetekben ismét megtapasztalhattuk milyen a téli havas időjárás. A hosszan tartó hidegben a lehullott hó sokáig megnehezítette a közlekedést. Településünk útjain az önkormányzat saját traktorával takarítottuk a havat, melyhez több vállalkozástól is kaptunk segítséget. A belterületi utcákban csak a legkritikusabb helyzetben használunk sózást a csúszásmentesség biztosításához. Erre idén egy alkalommal került sor, a jegesedés leolvasztásának gyorsítására. A só jótékony hatása mellett sajnos sok kárt okoz az utakban és a növényzetben egyaránt. Ezúton is kérek minden ingatlan tulajdonost és lakost, hogy szükség esetén végezzük el mindnyájan a járdák tisztítását, ne csak jogszabályi kötelezettségünk, de önzetlen segítségünként is, embertársaink részére!

Utcarendezés

A tavalyi évben több utcában végeztük az utak melletti padkák rendezését, a csapadékvíz elvezetésének biztosítását. Célunk, hogy a csapadékvíz elvezetését minél jobban biztosítsuk, az utak járhatóságát és állapotát minél tovább megőrizzük. Ez most a tavaszi hónapokban sok kellemetlenséggel jár, mert jelenleg sok helyen még saras padkával találkozunk. A hó elolvadásakor is tapasztaltuk, milyen nagy gondot okoz az utcákban a megfelelő csapadékvíz-elvezető vagy szikkasztó rendszer hiánya. Ahhoz, hogy környezetünkben minél komfortosabb és szebb körülményeket alakítsunk ki, fontos, hogy a csapadékvizet megfelelően tudjuk kezelni. Az időjárási körülmények függvényében tavasszal tovább folytatjuk a megkezdett munkát, és minden utcában végigmegyünk, ahol szükséges, beavatkozunk, hogy a csapadékvizet az útról és a járdáról is megfelelően elvezessük. Kérem ehhez szíves megértésüket és együttműködésüket, hiszen a közlekedési körülmények javítása mindnyájunk közös érdeke.

Legyünk szabályosak!

Az elmúlt időszakban is több alkalommal fordult elő, hogy a lakosok nem megfelelő figyelemmel és gondossággal jártak el a kutyatartásra vonatkozó szabályok betartására. Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy ezzel mennyire veszélyeztetik mások testi épségét. Ezúton is felhívom a

figyelmet a szabályos magatartás gyakorlására, mert az itt élő emberek, főként gyerekek érdekében kérem a hatóságok szigorú fellépését. Hasonlóan szigorú intézkedésekre számíthatnak azok is, akik közterületeken akár bel- akár külterületen helyeznek el szabálytalanul hulladékot. A jogszabályváltozások miatt ilyen ügyekben már a rendőrség eljárására számíthatnak az elkövetők.

Elektromos hulladékok gyűjtése

Az elektromos háztartási hulladékok elhelyezésének megoldására az önkormányzat részéről 2017. 03. 17-én és 18-án szervezett gyűjtést és elszállítást végzünk. Kérem a lakosságot, hogy csatlakozzon ehhez, és a tájékoztató szerint jutassa el elektromos hulladékát a gyűjtési helyre. Amennyiben erre a jövőben is lesz igény, úgy évente 1-2 alkalommal ezt megismételjük.

Tüzelőanyag támogatás

A Községi Önkormányzat Képviselő-testülete pályázatot nyújtott be a települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatásáról szóló pályázati kiírás alapján, melynek keretében 1.384.300,- Ft összegű vissza nem térítendő támogatásban részesültünk.

A kapott támogatás összegéből 436 mázsa szén tudtunk megvásárolni.

A Képviselő-testület 9/2016. (XI.23.) számon önkormányzati rendeletet fogadott el a szociális célú tüzelőanyag támogatás jogosultsági feltételeiről.

A kérelmeket 2017. január 31-ig lehetett benyújtani az önkormányzat hivatalába. Az első körben 55 kérelem érkezett, a második körben 37 kérelem. Ennek megfelelően két körben került sor a kérelmek elbírálására, melyekről átruházott hatáskörben a Szociális és Egészségügyi Bizottság döntött.

A bizottság minden kérelemnek hely adott, minden igényt kielégített, egyetlen kérelmezőt sem utasított el.

Összesen 92 családnak tudtunk segítséget nyújtani a téli időszakban.

*Szűcs Lajos
polgármester*

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2017. február 17-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta az önkormányzat 2017. évi költségvetésének tervezetét. Tekintettel arra, hogy a költségvetés végleges kialakításához még számos információ hiányzik, a Képviselő-testület a költségvetést elfogadni nem tudta, és úgy döntött, hogy azt a következő ülésén ismét tárgyalni fogja.
- Határozatban fogadta el a testület dr. Pap Béla felajánlását, mely szerint az alpolgármesteri tiszteletdíjának 50.000,- Ft fölötti részét felajánlja a civil szervezetek részére.
- Elfogadta a testület a települési segélyről szóló rendelet módosítását. A módosítás alapján lehetősége lesz a jövőben az önkormányzatnak tüzelőanyag támogatást nyújtani.

- Elfogadta a testület az önkormányzat 2017. évi közmunkaprogramját.
 - A testület megtárgyalta és elfogadta a természetben nyújtott mezőgazdasági terménysegélyről szóló rendeletet, amely szükséges ahhoz, hogy a közmunkaprogramban megtermelt terményekből a rászorultak élelmiszersegélyben részesülhessenek.
 - A testület elfogadta a háziorvosi tevékenység módosítását, mely szerint csütörtöki napokon a rendelési idő módosul, illetve 2017. június 1. napjától a háziorvosi feladatokat dr. Borsodi-Nagy Erzsébet Ágnes látja el.
- Döntött a strandfürdő belépődíjainak a 2017. évi változásáról.

*Dinai Zoltán
jegyző*

Az „utolsó kenet”, helyesen a betegek kenete

Nagy gondot jelent, hogy az évi átlagosan 25 halottból 3-4 személy kapja meg a szent kenetet, és ezek közül is többen saját kérésükre, amikor a templomban az egész közösségnek szolgáltatjuk ki ezt a szentséget.

A problémának két forrását látom, amelyek kissé össze is kapcsolódnak. A II. Vatikáni Zsinat előtt az Egyház csak egyszer szolgáltatta ki ezt a szentséget, és nehéz volt azt a problémát megoldani, ha valaki meggyógyult, és újra vétkezett, akkor mi legyen vele, mert a szentség, a kenet elveszítette hatását. Ezért, amennyire lehetett, valóban az utolsó pillanatig vártak, amikor emberileg biztos volt, hogy gyógyulás nem, csak halál következhet, és így méltán ragadt a szentségre az „utolsó kenet” elnevezés.

A II. Vatikáni Zsinattal az Egyház igyekezett visszatérni a forrásokhoz, a tanítások és vallási gyakorlatok eredetéhez. A betegek szentségéről van a legközvetlenebb tanítás a Szentírásban, Szent Jakab apostol levelében: „Beteg valaki köztetek? Hívassa az Egyház papjait. Imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében! A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, az Úr megkönnyebbíti őt, ha pedig bűnben van, bocsánatot nyer.” (Jak 5,13)

Itt tehát nincs szó halálról. Ezért ma betegek szentségének hívjuk a szent kenetet. Aradi szolgálatom ideje alatt volt, hogy nem a mentőt, hanem engem hívtak a beteghez a szomszédok legnagyobb megrökönyödésére. És volt betegem, aki 5 évig élt egyedül az első infarktusa után, és több infarktust is elszenvedett: mindig a betegek szentségét kérte.

Nyilván, nem kell játéknak venni a szentséget, és fájdalomcsillapító gyanánt használni. Az Egyház szándéka szerint a betegek szentségét azoknak szolgáltatójuk ki, akiknek az élete veszélyben van egészségi állapotuk vagy koruk miatt. Koruk miatt a 60 év fölöttieket tekintjük veszélyben levőknek, a fiatalabbakat meg akkor, ha olyan betegségben szenvednek, amelyben 50% az esély, hogy bele is halhatnak. Súlyos műtét előtt is kiszolgáltatjuk a betegek szentségét.

Amellett, hogy féltjük betegünket a haláltól, sokan azért is félünk a szentségtől, mert azt gondoljuk, a betegünk megsértődik, hogy mi már az ő elmenetelén gondolkodunk. Ezért jobb esetben megvárjuk, hogy magán kívüli állapotba jusson, vagy elengedjük a lehetőségét, hogy betegünk önmagával és Istennel kiengesztelődve menjen át a túlvilágra.

Ha megnézzük a Szentírás szövegét, van egy fontos kijelentés: „ha pedig bűnben van, bocsánatot nyer”. Akkor is, ha már nem képes bűnbánatot tartani.

ni. És ezért a legfontosabb kérni a szentséget. Lehet, hogy betegünk nem gyakorolta vallását, lehet, hogy sok mindent meg kellene gyónnia, amire már nem képes, lehet, hogy legtöbb bűnére nem is emlékszik, de „ha bűnben van, bocsánatot nyer”.

És ne felejtünk el valamit: amíg mi az élet dolgaiban rohangáltunk, és hónapok óta betegünk egyedül van szemben a betegségével, igenis átgondolta, akár százszor is, hogy bizony, neki meg kell halnia. Talán mi nem voltunk elég őszinték és elég bátrak, hogy ezzel szembenézzünk. Papi életem során egyetlen egy eset sem volt, hogy a beteg tiltakozott volna, vagy megkérdezte volna: „Miért tetszett jönni?” Annál több esetben volt megkönnyebbülés mind a beteg, mind a hozzátartozók részéről, hogy kiszolgáltattam a betegek szentségét, és Isten előtt is rendben érezhették magukat.

Lehet, hogy valakik járásum nehézségére hivatkozva nem kéri, hogy menjek betegjükhöz a szent kenettel. Egy ember örök életéről van szó, ezért nem opcionális, hogyan döntünk. Mindent megteszek, hogy kimehessek, és ha nem sikerülne, valamelyik paptársamat kérem meg, de nem szabadna egyetlen betegnek sem a szent kenet nélkül távoznia a földi életből.

Vannak, akik a tavaszi lelkigyakorlatkor kéri a szent kenetet, mert elmúltak már 60 évesek, de el tudnak még jönni a templomba. Meddig érvényes számukra a szent kenet? Addig, amíg halálos bünt nem követnek el. A szentség egyik hatása, hogy az illetőt megszabadítja a bűntől. Ha ő viszont bünt követ el, akkor törli a szentségnek ezt a hatását. Rögzítjük azt, hogy halálos bünt az követ el, aki tudja, hogy amit most tenni fog, az bűn, és ugyan helyesen is cselekedhetne Isten törvénye szerint, mégis az ellenkezőjét választja. Bármennyire banálisnak tűnik, leggyakrabban azzal vétkezünk halálosan, hogy bár elmehetnénk szentmisére, mert sem betegség vagy egyéb veszély, sem otthon gondozásra szoruló személy nem köt minket, mégis elmaradunk a szentmiséről.

Összefoglalva tehát kérem, akár gyakoroljuk a vallásunkat, akár nem, amikor úgy látszik, hogy betegünk nem a felépülés felé tart, kérjük számára a szent kenetet. Neki is nagy áldás, ha tudja, hogy részesült ebben a szentségben, nyugodtabb, ha tudja, hogy kiengesztelődhetett Istennel, mi pedig azért lehetünk békében, mert betegünk számára belépőt szereztünk a mennyországba.

Csergő Ervin plébános

A HITANI KONGREGÁCIÓ

Részletek

Ad resurgendum cum Christo
(„Hogy feltámadjunk Krisztussal”)
kezdetű instrukciója

a Katolikus Egyház temetési szertartásával és eljárásával
kapcsolatban

Miután egyre inkább terjed az a vélemény és gyakorlat, hogy a halottam az én tulajdonom, és azt teszem vele, amit akarok, így sokan hazaviszik elhunyt hozzátartozójuk hamvait, vagy éppen szétszórják valahol, és nem temetőben helyezik el egy emlékhelyen, az Egyház központi vezetése rendelkezést adott ki, amelyet megtartani az egész világon kötelező. Nyilván, ez a rendelkezés a katolikus egyházat és annak tagjait kötelezi. Az alábbiakban részleteket tesztek közzé a fenti instrukcióból.

A Piam et constantem kezdetű, 1963. július 5-én megjelent instrukció, amelyet az egykori Szent Offícium bocsátott ki, meghatározta, hogy „tartsák meg hűségesen a szokást, hogy a hívek holttestét eltemetik”. Ám ehhez hozzáfűzte, hogy a halottak elhamvasztása „önmagában nem ellentétes a keresztény vallással”, és hogy ne tagadják meg többé a szentségeket és a temetést azoktól, akik azt kérték, hogy hamvaszták el a testüket, hacsak nem azért akarták így, hogy ezen a módon „tagadják a keresztény hittételeket, vagy kifejezzék szektás elkülönülésüket vagy gyűlöletüket a katolikus vallással és az Egyházzal szemben”.

Krisztusnak köszönhetően a keresztény halálnak pozitív a jelentése. Az Egyház liturgiája ezt imádkozza: „Mert híveid élete, Urunk, megváltozik, de meg nem szűnik, és amikor halandó testünk enyészetnek indul, lelkünket a mennyben örök otthon várja”.

A halállal a lélek különválik a testtől, ám feltámadásunkkor Isten visszaadja átváltozott testünknek a romolhatatlan életet, és újra egyesíti azt lelkünkkel. Az Egyháznak ma is az a hivatása, hogy hirdesse a feltámadást: „A holtak feltámadása a keresztények hite: akkor vagyunk keresztények, ha ebben hiszünk”.

A legősibb keresztény hagyományt követve az egyház nyomatékosan ajánlja, hogy az elhunytak testét temetőben vagy más megszentelt helyen temessék el.

Az Egyház azért, hogy eltemeti a hívek testét, megerősíti a hitet a test feltámadásában, és ki kívánja emelni az emberi testnek, mint a személy integráns részének méltóságát, minthogy a test és a személy története közös. Nem engedhet meg ezért olyan magatartásokat és szertartásokat, amelyek a halál téves felfogásából indulnak ki, a halált a személy végérvényes megsemmisüléseként, az anyatermészettel vagy az univerzummal való egybeolvadásaként, a reinkarnáció folyamata egyik állomásaként vagy a test „börtönéből” való végleges megszabadulásként értelmezi.

Ezen túl, a temetőben vagy más megszentelt helyeken történő eltemetés kellőképpen megfelel a meghalt hívők

teste iránti kegyeletnek és tiszteletnek, amennyiben az a keresztségben a Szentlélek templomává vált, és amelyet „mint eszközt vagy edényt használt szent módon a Lélek, hogy számos jócselekedetet hajtson végre.”

Végezetül, a hívek testének a temetőben vagy más megszentelt helyeken történő eltemetése elősegíti az emlékezést és a halottakért végzett imádságot a családtagok és az egész keresztény közösség részéről, s hasonlóképpen a vértanúk és a szentek tiszteletét is.

Azáltal, hogy a testeket temetőben, templomokban és ezekhez csatlakozó helyeken temették el, a keresztény hagyomány megőrizte az élők és holtak közötti közösséget, és ellenállt annak az irányzatnak, amely a halál eseményét és annak keresztény értelmét elrejteti vagy kizárja.

Az Egyház változatlanul előnyben részesíti a holttestek eltemetését, mivel ebben nagyobb tisztelet nyilvánul meg az elhunytak irányában, ugyanakkor a hamvasztást nem tiltja „kivéve, ha azt a keresztény tanítással ellenkező okok miatt választották”.

Amennyiben jogos okból a holttest elhamvasztása mellett döntenek, az elhunyt hamvait megszentelt helyen kell őrizni, vagyis temetőben, vagy adott esetben templomban, illetve az illetékes egyházi hatóság által erre a célra kijelölt helyen.

Amennyiben az elhunytak hamvait megszentelt helyen őrzik, ezzel csökken a veszélye, hogy a megholtakért nem imádkoznak, nem emlékeznek rájuk rokonaik és a keresztény közösség. Ilyen módon ezen kívül elkerülhető az elfeledés és a tisztelet megszűntének veszélye, amely főként akkor szokott bekövetkezni, ha az emlékezők első nemzedéke is elhunyt; ugyanígy elkerülhető minden illetlen és babonás gyakorlat is.

A fent felsorolt okokból **nem engedélyezett a hamvak otthoni őrzése.** Kizárólag súlyos és rendkívüli körülmények között, helyi jellegű kulturális hagyományok okán engedheti meg a püspök a Püspöki Konferencia illetve a Keleti Egyházak Püspöki Szinódusa jóváhagyásával, hogy valaki egy elhunyt hamvait saját otthonában őrizze. A hamvakat ekkor sem szabad azonban a családtagok között szétszórni, és mindig biztosítani kell a tiszteletet és az őrzés megfelelő körülményeit.

A panteista, természethívő vagy nihilista félreértelmezéseket elkerülendő ne legyen megengedett a hamvak szétszórása a levegőben, a földön vagy vízben vagy más módon, illetve a hamvak megőrzése emléktárgyakban, ékszerekben vagy más tárgyokban, tekintettel arra, hogy e módok esetében a hamvasztást nem indokolják higiéniai, gazdasági vagy társadalmi okok.

Amennyiben az elhunyt a keresztény hittel ellenkező okokból kifejezetten kérte teste elhamvasztását és hamvainak szétszórását a természetben, jog szerint meg kell tagadni a temetési szertartást.

Az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének a 2016-os évben végzett tevékenységéről...

Egyesületünk megalakulása óta, azaz 2003-tól a bírósági bejegyzés alapján végzi munkáját.

E tevékenységgel kapcsolatos tudnivalókat számunkra a 224/2000 kormányrendelet szabályozza, melyet a továbbiakban a 175-ös 2011-es kormányrendelet módosított. Ez a jogszabály meghatározza azt is, hogy aki ilyen tevékenységet folytat, köteles évente egy alkalommal számot adni a végzett munkáról. Egyesületünk ez irányú kötelezettségének január 29-én taggyűlés keretén belül eleget tett. Ez alkalommal megtárgyalta és elfogadta a

2016. évről szóló beszámolókat /gazdasági, tevékenységi, ellenőrzési bizottsági és közhasznúsági/.

A számviteli beszámoló hűen tükrözi, hogy az egyesület ez évben is a jó gazda gondosságával gazdálkodott, melyet az egyesület tagjai hozzászólásaikban ki is emeltek.

A fentiekben megjelölt rendelet értelmében a 2016. évi gazdasági mutatók az alábbiak szerint alakultak /1000 Ft-ban/:

B e v é t e l e k		K i a d á s o k :	
1./ Előző évi pénzmaradvány	1.358	1./ Rendezvényekre	57
2./ Adózók 1 %-ából	30	2./ Bankköltségre	6
3./ Tagdíjból bevétel	36	3./ Névnapiakra	15
4./ Magánszemélyek hozzájárulása	322	4./ Könyvelés költségeire	20
5./ Egyéb bevétel	1	5./ Postaköltség	1
		6./ Tagdíj az Életet az éveknek	3
		7./ Beteglátogatás	5
		8./ Autóbusz költség	42
		9./ Csillagvirág kórus kiadása	126
Összesen	1.747	10./ Pályázati kiadás	20
		11./ Irodaszer	4
		Összesen	298
Év végi pénzmaradvány: 1.449			
Az év végi pénzmaradványból a kórust megillető összeg :101			

A Csillagvirág kórus pénzügyei ez évben is egyesületünkhöz tartozott. Idő közben egyesületté alakult, így a továbbiakban saját számlával rendelkezik a kórus, és önállóan intézi a pénzügyeit.

Egyesületünk az alapszabályban meghatározottak szerint végzi a munkáját.

A községben megszervezett rendezvényeken minden alkalommal részt vettünk, így pl. a Hagyományörzők hétvégéjén a Bartal-tanyán, ahol közösen ünnepeltük a község évfordulóját is.

A Jászok Világtalálkozójának megrendezésére, Jász-árokszálláson került sor, ahol szintén képviseltük községünket. Tagjaink a Csillagvirág kórus tagjaival felvonnak és fel is léptek a rendezvényen.

Részt vettünk a hármas kerületek kézi arató versenyén Kiskunfélegyházán.

Jánoshida nyugdíjas klubjával oda-vissza találkozót szerveztünk.

Autóbuszal kirándultunk Tiszakécskére, Szolnokra.

Ez évben is megtartottuk az Elszármazottak Baráti Társaságával az éves szokásos találkozót községünk 70 éves évfordulójának megünneplése jegyében.

Szeptember hónapban ismét eltöltöttünk egy csodálatos ötnapos hétvégét Bogácson.

Több alkalommal sütöttünk lángost a község különböző rendezvényei alkalmából a Tájháznál. Így az augusztus 20-i kenyérszentelés alkalmából a kilátogató

vendégeket is friss lángossal kínáltuk.

Öt alkalommal sütöttünk a strandon kempingező vendégeknek is.

Az idők világnapja alkalmából nyugdíjasaink felkösztetésére.

Megtartottuk egyesületi kereten belül a karácsonyi gyertyagyújtási ünnepséget.

Részt vettünk a Faluvédő és Szépítő Egyesület által szervezett községi karácsonyi ünnepségen.

Egyesületünk elfogadta a 2016-os év beszámolóit a határozati javaslatlall együtt.

Az előterjesztett 2017-es munkatervvel és költségvetéssel is szintén egyetértett a tagság.

Egyesületünk ezúton mond köszönetet mindenkinek, aki valamilyen módon segítette működésünket. Külön köszönetet mondunk azoknak az egyéni vállalkozóknak, akik anyagilag is hozzájárultak az egyesületünk működéséhez. Számunkra ez visszaigazolást jelent, hogy szükség van a munkánkra, az időskorú lakosság összefogása érdekében.

Köszönet azoknak is, akik adójuk 1%-ának felajánlásával járultak hozzá az egyesület tevékenységéhez. A felajánlásokat ez évben is jó szívvel fogadjuk.

Adószámunk: **18837005-1-16.**

Orczi Imréné /Egyesületi titár/

Évbúcsúztató a Csillagvirág Énekkar Egyesületnél

December végén jó hangulatú évbúcsúztatót tartott a Csillagvirág Énekkar. Felelevenítettük az év eseményeit, tapasztalatait, élményeit, és beszéltünk a 2017. évi tervekről, feladatokról. Felemelő érzés számunkra, hogy dalainkkal, fellépéseinkkel örömet szerezhetünk a hallgatóságnak, képviselhetjük településünket, vihetjük nevének jó hírét az országban és a határon túl is. Fő feladatunknak tartjuk, hogy az idén is eleget tegyünk a felkéréseknek, tevékenységünket tökéletesítsük, és még hosszú ideig folytassuk.

„Az ének szebbé teszi az életet, az éneklő másokét is.” Mi ezt a Kodály-idézetet tartjuk szem előtt, és ennek szellemében fogunk továbbra is együtt énekelni, fellépni.

2016. március 1-je óta egyesület vagyunk, így a 2017-es évre szeretnénk kérni a tisztelt adófizető lakosságot, ha lehetősége engedi, adója 1 %-ával támogasson bennünket. Önöknek ez pluszkiadást nem jelent, nekünk viszont nagy segítség lehetne működésünkben.

Adószámunk: 18742208-1-16
Számlaszámunk: 69500194-11047162

Köszönjük segítségüket!

Turócziné Teréki Erika,
a Csillagvirág Énekkar Egyesület elnöke

Tisztelt Adófizető!

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának 1 %-ával a jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatná. Tisztelettel köszönjük előző évi felajánlását, mellyel segítette terveink megvalósítását.

Adataink:

A kedvezményezett neve: Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza
A kedvezményezett adószáma: 18831865-1-16

Ha önadózó, kérjük, adóbevallásával együtt küldje el rendelkező nyilatkozatát a NAV részére.

Ha Önnek nem áll módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet, ezt megteheti a helyi Takarékszövetkezetben a **jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel.

Bankszámlaszámunk: 69500194-11-021591
Támogatását előre is köszönjük!

Faluvédő és Szépítő Egyesület

A FALUSZÉPÍTŐ EGYESÜLET 2017. ÉVI TERVEIRŐL

Egyesületünk fő célja, hogy segítse a település építészeti, környezeti és természeti értékeinek megőrzését, korszerű, esztétikus fejlesztését, szépítését, ápolja a lakóhely hagyományait, új közösségi hagyományok megteremtésével, kulturális tevékenységgel, szép, rendezett környezet fenntartásával erősítse a lakosság szeretetét, ragaszkodását szülőhelye és otthon adó környezete iránt. Szeretnénk, ha a községünkbe érkezők, strandolók, kempingezők, testvértelepüléseinkről érkező vendégeink mint egy ékszerdobozt fedeznék fel Jászboldogházát. Szeretnénk, ha fiataljaink többsége, gyermekeink, unokáink is itt alapítának családot, és népesítenék be szeretett kis falunkat.

2017. évi terveinkről

A zöld területek felújításánál szempont a komfortszint emelése is, ezért további pihenő padokat szeretnénk készíttetni és elhelyezni a község több pontján (takarékszövetkezet elé, strand bejáratához, „csarnok-kanyarba” a régi köcsögfá mellé, postához stb.). A falut körbejárva, a kihelyezett padok egységes, rendezett, esztétikus látványt nyújtanának, még barátságosabbá, hangulatosabbá tennék településünket.

Az óvoda bejárata előtt szeretnénk egy olyan szépen rendezett teret kialakítani, ahová egy esztétikus tájékoztató tábla kerül kihelyezésre, mellyel községünk legrégebbi utcájának, a Petőfi utcának és lakóinak állítunk emléket.

Továbbra is tervezzük településünk virágosítását a főutcán lévő villanyoszlopokra kihelyezett cserepek, utcablák, virágládák beültetésével és más módon is. Idén is szeretnénk részt venni a *Virágos Magyarorszáért* versenyen, amihez kérjük a lakosok segítségét is. A virágosítás mellett a rend és tisztaság is fontos. Tegyük közösen a szép és kulturált környezetért. Apró dolgokkal, példamutatással is csodára lehetünk képesek. Például *nem dobom el a szemetet*, esetleg fölveszem a földről a papírt, az árokból a műanyag flakont, a sörös vagy kólás dobozt. Ha többen így teszünk, a jó példa ösztönzőleg hat. Próbálunk még néhány hulladékgyűjtőt beszerezni és kihelyezni a „kritikusabb” pontokra.

Másik lehetőség a példamutatásra, hogy *lenyírom a fűvet a ház előtt*. Érdekes megfigyelni, hogy a legtöbb esetben másnap a szomszéd is előveszi a fűnyírót. Településünkre korábban is jellemző volt, hogy a legtöbb porta, ház előtt zöld növényeket, virágokat ültettek a tulajdonosok. Mindig igény volt arra, hogy szebbé tegyük környezetünket, bízunk abban, hogy továbbra is így lesz.

Egyesületünk évente két közösségi rendezvénnyel örvendezteti meg a község lakóit. Idén is szeretettel tervezzük az *augusztus 20-i ünnepséget*, melyet hagyományaink szerint a Tájház udvarán a nyugdíjasok egye-

sületével közösen tartunk. A másik rendezvényünk, ami mindig megdobogtatja a szívünket, a településünk főterén megtartott *falukarácsonya*.

Községünk egyik legfontosabb közösségi színtere a Tájház, ezért fontosnak tartjuk annak fejlesztését. A Tájház udvarán lévő pajtában járólapok lerakását tervezzük a jelenlegi betonlajzat helyett. Ez a helyiség kiállításoknak ad otthont, és sok programra teremt lehetőséget: óvodás, iskolás foglalkozásokra, nyáron a fővárosból és egyéb településről érkező táborozók fogadására, kemencés lángos kínálására, vendégfogadásra is alkalmas.

Évek óta tervezzük a Tájház igen rossz állapotban lévő kerítésének kicserélését. Mivel kevés anyagi forrással rendelkezünk, kérjük a lakosságot, kedves leendő támogatóinkat, ha megtehetik, támogassák ezt a szándékunkat. Erre sor kerülhet a Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára befizetett összeggel a helyi Takarékszövetkezetben, vagy egyéb módon is.

Köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal segítettek és segítik a Tájház további fejlesztését, és a falu fejlődése, szépülése érdekében kitűzött céljaink elérését!

*Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné*

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Pedagógiai pályámat 1984 szeptemberében kezdtem Jászboldogházán az általános iskolában képesítés nélküli nevelőként. Visszagondolva, nem is tudom, 33 éve képesítés és tapasztalat nélkül, hogyan mertem beleválni. Nem is emlékszem, voltam-e azelőtt Boldogházán, de felvételemet követően naponta jártunk oda és vissza vonattal Jászberényből több kollégával. 301-es szakmaszámú autószerelő szakmunkás és középfokú közlekedésgépész szakmával rendelkezve, elsősorban gyakorlati foglalkozásokat vezettem. Az osztályok fiúk alkotta csoportjainak tanítottam műszaki és mezőgazdasági ismereteket. Különböző használati tárgyakat készítettünk, szerelési gyakorlatokat végeztünk, a strand melletti gyakorlókertben növényeket termesztünk. A későbbiek során tanítottam fizikát, voltam napközis nevelő, és osztályfőnöki feladatokkal is megbíztak.

Egy nagyon kedves, kislétszámú, családias, befogadó tantestületbe kerülhettem. Gyermeknek nevelését, oktatását eddig csak diákként éltem meg, ezért nagy szükségem volt kollégáim odaadó, önzetlen segítségére. Tanácsaikkal, útmutatásaikkal és legfőképpen személyes példamutatásukkal ismertették meg velem ennek a hivatásnak a szépségét, örömeit, de a pályán dolgozók felelősségét és ennek a munkának a nehézségeit is. Bármelyik kollégámhoz fordulhattam segítségért, ha egy pedagógiai helyzetben tanácstalan voltam. Nem csak munkatársként, de emberileg is egyre közelebb kerültünk egymáshoz. Ehhez alkalmat adtak a tantestületileg megtartott névnapok és egyéb iskolai rendezvények.

1986-ban kötöttem házasságot Tóth Fekete Katalinnal, amire a kollégáimat is meghívtam. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy szinte a teljes tantestület részt vett Jászladányon az esküvőnkön és azt követően Jászberényben, a „sátras” lagziban. Családi ünnepeken olykor újra meg szoktuk nézni az akkor készült videót, és volt munkatársaim láttán eszembe jutnak azok az évek. Nagyon szívesen emlékszem vissza boldogházi tanítványaimra, volt osztályom meghívására részt vettem osztálytalálkozójukon is.

1986-ban nyertem felvételt az egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola levelező tagozatának matematika-

Pető György

technika szakára. Nagy előnynek bizonyult tanulmányaim során, hogy addigra már két éve tanítottam, és testközelből láttam a tankönyvekben leírtakat.

Az évek során a község életébe is bekapcsolódtam. A fiatalokkal fiataloknak szerveztünk programokat. Ma is emlékszem a „Művházban” vagy a „TSZ-klubban” rendezett vidám vetélkedőkre és az azt követő „bulikra”.

1989-től Jászsószentgyörgyön az általános iskolában folytattam nevelő-oktató munkámat, ahol a feleségem dolgozott tanítóként. Matematika, technika tárgyakat oktattam, de itt is elláttam napközis és osztályfőnöki feladatokat is.

1990-ben vehettem át az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán Egerben, a matematika-technika szakos általános iskolai tanári diplomámat.

1993 óta tanítok jelenlegi munkahelyemen, Jászberényben a Jászszági Apponyi Albert Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában, illetve annak jogelődjeinél. 1995-ben szereztem számítástechnika szakos tanári képesítést a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola Számítógéptechnikai Intézetének és az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola számítástechnikai karának képzésében. A matematika, technika, informatika tanítványokat oktatok jelenleg, az Apponyin kívül évekig voltam óraadó a Bercsényiben, Székelyben és Jászfelsőszentgyörgyön, továbbá osztályfőnöki, rendszergazdai, tankönyvfelelősi megbízásoknak tettem eleget. 2007-ben vehettem át diplomámat a Corvinus Egyetemen, mint szakvizsgázott pedagógus, szakértői szakterületen. Ugyanebben az évben rendszerinformatikus képesítést szereztem. 2015-ben az Oktatási Hivatal felkínált lehetőségével élve vettem részt továbbképzésen, amelynek sikeres elvégzését követően rendkívüli eljárás keretében tanfelügyeleti és minősítési eljárásban vettem részt. Ennek eredményeként 2016. január 1-től mester pedagógus fokozatba soroltak, szakértői névjegyzékben regisztráltak, mint köznevelési szakértőt. Azóta az Oktatási Hivatal által szervezett minősítési- és tanfelügyeleti eljárásokban veszek részt. 1995-től majd egy évtizedig voltam szakképesítő vizsgák a vizsgabizottság elnöke vagy annak tagja. Magam is részt vettem szakképesítő vizsgára való felkészítő tanfolyamok oktatójaként. Képeztem számítógép-kezelőket, szoftver

-üzemeltetőket, gazdaság-
informatikusokat, oktatás-
informatikusokat, ECDL vizsgára
készülőket, de a helyi nyugdíjas
klub tagjainak is tartottam egy 80
órás informatikai oktatást.
Feleségem 1985 óta dolgozik taní-

tóként és szakvizsgázott tánc- és
drámapedagógusként Jászsószent-
györgyön az általános iskolában,
jelenleg Szent György Katolikus
Általános Iskolában. Több mint
három évtizedes munkája elismeré-
seként tavaly ősszel vehette át a

Szent Gellért-díj ezüst fokozatát az
egri Bazilikában Érsek Úrtól.

Két gyermekünk született, Gergő
fiunk 29 éves, aki biztonság- és
védelempolitikai szakreferens képe-
sítést szerzett a Zrínyi Miklós Nem-
zetvédelmi Egyetemen, majd mes-
terdiplomát a Budapesti Corvinus
Egyetemen, mint nemzetközi kap-
csolatok elemző. Jelenleg saját vál-
lalkozásában dolgozik. Réka lá-
nyunk 24 éves, és jelenleg a Sem-
melweis Egyetem harmadéves hall-
gatója, ahol képi diagnosztikát tan-
ul.

A pedagógiai pályám Jászboldog-
házáról indult, haladok az ott meg-
kezdett úton, úgy érzem, még van
feladatom, nagyon sok a tervem és
célom a közel- és távoljövőben.

Pető György

Könyvtári Hírek

A magyar kultúra napja alkalmából a Mesevár óvoda Maci csoportos gyermekei látogattak el a könyvtárba. Nagy érdeklődéssel lapozgatták a könyveket, még mondókáztak is. A Baba-mama klubból már több kis óvoda is ismerte a könyvtárat.

Az elmúlt évben indult útjára a Fradi Suli Program. Január 22-én iskolánkba látogatott Dragóner Attila labdarúgó és Szappanos Dávid jégkorongozó. A diákok megismerkedtek a 117 éves Fradival. Az interaktív játék során helyes válaszáért Fradis ajándék volt a jutalom. A sportolóktól aláírást kaptunk, és közös fényképek is készültek. A beszámolókból kiderült, hogy bizony, sok lemondással jár az, hogy valakiből élsportoló válhasson, nemcsak a pályán a csapattal, hanem az iskolapadban is jól kell teljesíteni. Iskolánk tanulóinak sok sikert kívánok a 2. félévre.

A könyvtár nyitva tart: hétfőtől péntekig: 7.30-tól 8.00-ig, valamint 12.30-tól 16.00-ig.

Könyvtárunk elérhető a következő internetes címről: <http://www.zounuk.hu/hu/jaszboldoghaza>, ahol megtekinthetik elektronikus katalógusunkat.

Folyamatosan érkező új könyvekkel várom az Olvasókat.

Pappné Turóczi Henrietta könyvtáros

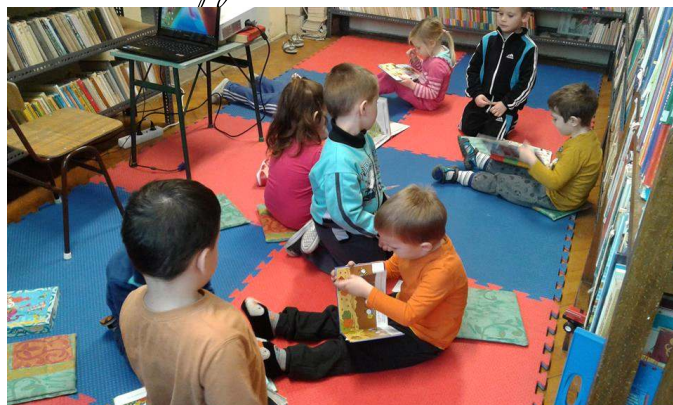
A magyar kultúra napja

„A mese hősei folyton mozgásban, „úton” vannak, mert tudják, hogy nem lehet mindent egy helyen megtalálni. Nem is ott keresik. Mennek, mendegélnek és bárhol járnak, tapasztalatokat szereznek, hogy azokat a maguk hasznára fordítsák.”

/Boldizsár Ildikó – idézetek a meséről/

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük meg január 22-én. A kicsi gyermekek számára legkönnyebben a játékok, mesék, versek, dalok, bábozás világán keresztül közvetíthetjük kultúránk hagyományait. A Maci csoporttal ellátogattunk a jászboldogházi Községi Könyvtárba, ahol Pappné Turóczi Henrietta kalauzolta a gyermekeket, és előadást tartott számukra, bevezette őket a sok-sok könyv birodalmába. Megbe-

széltük, hogyan lehet kölcsönözni könyveket, majd mesekönyveket nézegettünk, meséltünk a gyermekeknek, majd megnéztük a Bogyó és Babóca mesét. Ezután a gyerekekkel együtt könyveket válogattunk, melyet kikölcsönöztünk a könyvtárból. A könyvek szeretetét nem lehet elég korán kezdeni. Nagyon gyorsan eltelt az idő, hiszen nagyon jól éreztük magunkat. Minél szélesebb körben nyitogatjuk szárnyaikat, bontakoztatjuk tehetségüket, fejlesztjük kreativitásukat, későbbiek folyamán annál nyitottabbak lesznek a kultúra iránt. Szeretnénk megköszönni Pappné Turóczi Henriettának a könyvtári előadást. Színes és élménydús programmal zártuk a hetet.

Baranyi Béláné
óvodapedagógus

Látogatás a Verseghy Ferenc könyvtárban

Nagyon fontos feladatunknak tekintjük a hozzánk járó gyermekek anyanyelvi nevelését, a mesék, a versek, a könyvek megszerettetését. Úgy gondoljuk, hogy olvasóvá nevelésüket már óvodás korban kell elkezdni, hiszen a könyvekhez való vonzódásuk már kicsi korban megalapozható.

A Mesevár Óvodában nagyon sokat mesélünk a gyerekeknek, sokat verselünk, mondókázunk, de fontosnak tartanánk, ha mindez otthon is mindennapos lenne, hiszen az otthoni mesélés, verselés, a gyerekek irodalmi ízlésének fejlesztése mellett, a gyermekek és a szülők közötti érzelmi kapcsolatot is gazdagítja, ápolja.

A Vuk csoportosok ellátogattak Szolnokra a Verseghy Könyvtárba. Ismerkedtek a könyvtár tárgyaival, könyvekkel, a könyvek elhelyezésének rendszerével, a

könyvtár hangulatával. Az óvodások lelkesen lapozgatták az ismeretlen könyveket, amit rendszereztünk a gyermekek számára. Egy bábelőadással is kedveskedtek nekünk az ott dolgozók, melynek címe a Békakirály volt. A bábjátás része a magyar színházművészetnek. Legfontosabb szerepe a gyerekek színházi kultúrájának kialakításában van. Egy olyan előadó művészeti ág, amely az állandó kihívások végett folyamatosan változik, megújul. Mindenki nagyon jól érezte magát, jó hangulatban tértünk vissza az óvodába.

Cseke Izabella
óvodapedagógus

2017. évi ousi Farsang

Február 17-én gyerekek és szüleik farsangoltak. A kicsik és nagyok csoportja külön teremben kezdte az ünneplést. A gyerekek sok-sok verssel és énekkel lepték meg a szülőket. A bemutatkozást egyenként –nagyon bátran– viselték. Volt közöttük hercegnő, pókember, kuttyus, gomba, cowboy, angyal és sokan mások.

A vetélkedőkön (fánk evés, teaivás, székes tánc, bohócos célba dobó, tyúkütés és egyéb mókás feladatok) a sok kis ügyes gyermek és szüleik szívesen vettek részt.

Az óvó nénik is kivették részüket, hisz nemcsak felkészítették a gyerekeket (vers, ének...), hanem egy nagyon kedves – „Hogyan tanult

óvó néni, Szöllősiné Zsuzsa (cicusz),
dajka néni, Ráczné Marika (bagoly),
óvó néni, Cseke Izabella (béka) óvó
néni és Pócné Zsófi (kakas) dajka
néni előadását. Nagyon élveztük ezt

Orsolya) profi vezetésével. Nagyon
köszönjük neki, hogy nem marad-
tunk mozgás nélkül.

Köszönetet mondunk Szűcs Lajos
polgármester úrnak, Zrupkó Fe-

meg nyávigorni a kismacska” című-
mesével kápráztatták el a közönsé-
get az óvoda tornatermében. Kö-
szönjük Sósné Erika (kuttyus) óvó
néni, Baranyiné Andi (cica mama)

a kis műsort, és nemcsak a gyere-
kek, hanem mi is egy kicsit újra
gyerekek lehettünk.

A nap végén együtt táncoltak fel-
nőttek és ovisok „Orsi néni” (Kuli

rencné Gabi néni, Koncsikné
Orczi Andrea tanító néni, Imola védőnőnek, dr. Kiss-
né Fazekas Ildikónak, Kiss Zoltán-
nének, hogy meghívásunkat elfo-
gadták, és velünk örültek a szá-
munkra igen fontos, várva várt ese-
ménynek.

Végül, de nem utolsósorban kö-
szönjük a konyha dolgozóinak, az
SZMK tagoknak, Irma néni, ill.
a szülőknél a fáradhatatlan segítsé-
get; a nagyon finom fánk, süti, tea
felajánlását.

Egy felejthetetlen, élménydús dél-
előttön vehettünk részt ezen a szép
napon, amivel, reméljük, elűztük a
telet, és meghívtuk a tavaszt.

Viller- Szappanos Eszter
Ó.SZ.SZ. vezetőségi tag

Megrendülten értesültünk róla, hogy Kövér Orsolya, iskolánk 3. osztályos tanulója február 22-én közlekedési balesetben életét veszítette. Orsika egy csupa mosoly, életvidám kis tündérke volt. Mindenki szeretete és mindenhol jeleskedett: a tanulásban, néptáncban, karatében.

*„Nem múltnak Ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...”
Orsika! Nyugodj békében...! Emléked örökké él...”*

Iskolánk tanulói és dolgozói

A Yakuzák SE – Agócs Tibor is így emlékezik rá:

„Szörnyű tragédia... Egyesületünk tagja, Kövér Orsolya, aki a hétvégi debreceni Diákolimpia elődöntőn - élete első versenyén - 2. helyezést ért el, a mai napon autóbalesetben életét veszítette. A család fájdalmában osztozunk, hiszen egy rendkívül mosolygós kedves 9 éves kislányról van szó, felfoghatatlan ami történt. Szeretnénk őszinte részvétünket nyilvánítani az egész egyesület nevében Orsi családjának.

Orsika! Nyugodj békében.

A Yakuzák SE elnöke, elnökhelyettese, tagjai, versenyzők, edzők, szülők”

A Viganó Alapfokú Művészeti Iskola táncoktatói :

„Felfoghatatlan tragédia történt....

A Viganó Alapfokú Művészeti Iskola jászboldogházi csoportjának kiváló táncosa Kövér Orsolya, 9 éves tanuló február 22-én autóbalesetben életét veszítette.

Orsika mindig mosolygott, vidám volt, óriási szeretettel jött a táncórákra, ahol ki-magasló tehetséggel táncolt. Hihetetlen..... Amihez hozzányúlt, arannyá változott... Egy földön élő angyalkát veszítettünk el.

A család mély fájdalmában osztozunk. Szeretnénk a Viganó Alapfokú Művészeti Iskola tanulói és oktatói nevében őszinte részvétünket kifejezni.

Orsika! Nyugodj békében...! „

Felvételi

2017. január 21-én iskolánk nyolcadikos tanulói megírták az egységes központi írásbeli feladatait. Nagy mérföldkő ez az ő életükben. Sok tanulás, felkészülés előzte meg ezt a napot, melyre a gyerekek így emlékeztek vissza:

„Elérkeztünk életünk első nagyobb megmérettetésére. Teltek-múltak a napok, és egyre jobban közeledett január 21-e, a felvételi napja. A jó eredmény eléréséhez nagyban hozzájárultak Vajda Emese és Birgés-Tóth Mónika tanárnő matematika és nyelvtan előkészítő órái is. Minden hétfő délután gyakoroltuk a lehetséges feladatokat. Az osztály nagy része részt vett a Jendrassik György Gépipari és Szakgimnázium által szervezett felkészülési óráin. Új módszereket és logikákat mutattak meg nekünk. 11 tanuló jelentkezett megírni a felvételit a jászberenyi Liska József Katolikus Erőszakmentes Szakközépiskola és Gimnáziumába. Mikor megkaptuk a lapokat, és hozzáláttunk megírni a feladatokat, nagy kő esett le a szívünkről. Hamar túlestünk a vizsgán.”

„Reggel, amikor az iskolához értünk, biztattuk egymást az osztálytársainkkal, sok szerencsét kívántunk egymásnak. Számomra a magyar feladatsor könnyebbnek bizonyult, mint a matek. Remélem, mindenkit felvesznek majd!”

„A magyarral kezdtünk, ami nem tűnt annyira nehéznek. A fogalmazásban olyan témát adtak meg, amiről könnyű volt

írni. Ezután 15 perc szünet következett. Megkerestük egymást, és megbeszéltük a magyar írásbeli feladatait. A matekkal folytattuk. Ez mindenki számára nehezebb volt.”

„Amikor megtudtuk, hogy Szolnokon is van lehetőség a felvételire felkészülni, nagyon örültünk. Megbeszéltük, hogy közösen járunk szombatokonként. Sok mindenkinek segített ez a felkészülés is.”

„A felvételin nem izgultam, mert úgy éreztem magam, mint-ha egy előkészítő órán lettem volna. A magyar nagyon könnyű volt, az összes feladatot meg tudtam oldani. A matek nehezebb volt, nem minden feladatot értettem, de megpróbáltam azokat is megoldani”

„Itt a jászboldogházi iskolában is volt heti rendszerességgel előkészítő óra, ami nagyban hozzásegített a felvételire való felkészülésben.”

Összességében, a gyerekek véleményét tekintve az ideai felvételi megoldása során is akadtak olyan feladatok, melyek okoztak nehézségeket, de tanulóink legjobb tudásukkal igyekeztek a központi írásbeli feladatokat megírni.

Ezúton kívánjuk nekik, hogy teljesüljön az álmuk, bízzunk benne, hogy az általuk megjelölt iskolákban folytathatják tovább tanulmányaikat!

További sok sikert kívánunk!

Birgés-Tóth Mónika

2016/17-es TANÉV I. FÉLÉVI EREDMÉNYEK

	1. osztály	2. osztály	3. osztály	4. osztály	átlag alsó tagozat	5. osztály	6. osztály	7. osztály	8. osztály	átlag felső tagozat	összesen
osztálylétszám	16	21	23	16	76	27	21	26	16	90	166
bejáró	6	7	8	7	28	14	7	6	4	31	59
napközis	10	10	7	5	32	5	3		1	9	41
mulasztott órák igazolt/fő	22,3	20,8	11,8	17,3	18,05	20,52	24	16,07	20,3	20,22	19,14
magatartás	4,87	4,5	4,7	4,69	4,69	4,37	4,8	4,69	4,4	4,57	4,63
szorgalom	4,9	4,3	4,7	4,56	4,62	3,93	4,3	3,8	4	4,01	4,31
kiválóan megfelelt	10				10					0	10
jól megfelelt	5				5						5
megfelelt	1				1						
fejlesztésre szorul	2	2	1	2	7	3	6	3	2	14	21
kitűnő	7	5	7	4	23	4	3	5	1	13	36
jeles	3	4	8	1	16	3	3			6	22
bukás					0	3				3	3
felmentett					0	1	2	1	1	5	5
tanulmányi átlag	4,79	4,50	4,50	4,56	4,59	4,09	4,40	4,20	4,19	4,22	4,40

Versenyeredményeink:

A Bolyai Természetismereti csapatverseny megyei versenyén iskolánk tanulói eredményesen szerepeltek. A csapatok és tagjaik:

Természetbarátnők 5. osztály (Deák Csenge, Kis Boglárka, Kisbalázs Dominika, Matók Erika)

Boldogházi természetvédők 6. osztály (Barócsi Gábor, Erős Bence, Kotán Viktória, Mihályi Teréz)

Csibefalatok 7. osztály (Gosztonyi Dóra, Mihályi Mária, Nagy Nóra, Urbán Írisz)

Felkészítő tanárunk: Szendrei Péter

Megyei szavalóversenyen Szolnokon Mihályi Teréz 6. osztályos tanulónk 2. helyezést ért el.

Felkészítő tanár:
Birgés-Tóth Mónika

Gratulálunk a szép eredményekhez!

A Damjanich Múzeum (Szolnok) rajzpályázatot hirdetett

„A tea legendája” címmel. Iskolánk-ból több tanuló is elküldte a rajzát, így a kiemelkedő alkotások Szolnokon az Aba Novák Művelődési Központban egy kiállítás keretében tekinthetők meg. Az eredményhirdetés még későbbi időpontban várható. A kiállításon látható: Berkó Emese és Dombai Adrienn 2. osztályos, Birgés Anna 3. osztályos, Barócsi Gábor 6. osztályos, Kövér Csenge és Urbán Írisz 7. osztályos tanulóink munkái. Gratulálunk!

Hóvárban jártunk...

Január 25-én meghívást kaptunk Nagy Gyulától és családjától, hogy tekintsük meg a József Attila utcában készült hatalmas hóvárakat. A tv2 is bejelentkezett arra a délelőtti-re, csak sajnos, nem értek oda időben, és nekünk, 2. osztályosoknak vissza kellett jönnünk az iskolába. A gyerekek természetesen így is élvezték azt az 1 órát, amit ott töltöttünk, azonnal birtokba is vették a várat, és önfeledten játszottak. Így nyilatkozott néhány gyerek:

"Nagyon ötletes volt, hasonlít az igazira, minden tetszett benne. Én is szeretnék egy ilyen, mert nagyon szép volt"

Gulyás Péter

"Pont ilyennek gondoltam. Szép, ötletes nagyon"

Varga Szabolcs

"Nagyon ötletes, nagyon szép, olyan, mint egy igazi, csak hóból. Ügyes család!"

Szűcs Vilmos

Nagyon tetszett, és köszönöm, hogy

elmehttem, jó volt benne játszani."

Káplár Botond

"Nekem nagyon tetszett, szép a formája, és minden szép rajta."

Székely Zoé

"Nekem minden tetszett, mert nagyon szép volt, és jól játszottunk benne."

Gyüre Hajnalka

„Nagyon tetszett, pont így képzeltem el."

Sas Zsolt

"Nekem az tetszett, hogy ablakok voltak, és mindenhol volt minden."

Muhari Norina

"Nekem tetszett a hógolyó gyúrás, a légpuska meg a vár is."

Berkó Emese

"A formája tetszett, hogy jól lehet benne játszani." Dombai Adrienn

"Tetszett rajta a magyar zászló."

Bató Gergő

"Nagyon szépek a bázisok, nagyon jó ötlet, minden tetszett benne."

Kisbalázs Bence

Gondolatok a nevelésről

A liberális nevelés megbukott!

Ez tény!

Minden szakember egyetért ezzel, bár nem kell szaktudás ahhoz, hogy mi is lássuk a boltban, az utcán, az oviban, iskolában, hogy egyre több a „hisztis” gyermek.

Miért?

Mert, ha egy gyermek életében nincsenek szabályok, nincs rendszer és főleg következetesség, akkor jön a „hiszti”! Éppen nem azt a zoknit akarja felvenni, nem abból a bögréből szeretne inni, nem akar még lefeküdni, nem akar összekapcsolni.

Nagy hiba és önbecsapás, hogy amikor a gyermek nem fogad szót, irányíthatatlan, goromba a környezetével, azt mondjuk: „csak gyerek”!

Pedig nem!

Ennél sokkal többre képes a gyermeked! Hidd el!

Többre képes, ha megtanítod a tiszteletre, a fegyelemre, az önuralomra. Legyintesz, amikor nem tud végigülni egy közös vacsorát. De, ha elviszed egy moziba, akkor végigüli az előadást. Hát akkor miért nem képes végigülni a vacsorát?

A válaszom egyszerű: mert nem tanítottad meg rá!

Hiszen hogyan tanulta meg a fogmosást, az öltözködést, az evőeszközzel való evést? Megtanítottad! És rengetegszer gyakoroltad vele. Nem így született!

Gyermek nem születik rossznak, szófogadatlanak, „hisztisnek”! Minden, amit tesz, amivé válik az a mi munkánk gyümölcse vagy munkánk hiánya! Fájdalmas, amit most olvasol? Igen! De így igaz? Igen! És a lelked mélyén ezt Te is tudod. Hiszen ezért vannak kétségeid, hogy jól csinálod-e?

Tudom Kedves Szülők!

Én vagyok a szószólója annak, hogy a 21. században bizony másképpen kell élnünk és gyermeket nevelnünk. Nem akarom visszahozni a poroszos nevelési elveket. A világ megváltozott, fejlődött és fejlődik nap, mint nap, rohamléptekkel. De 21. század ide vagy oda, a türelmet és a fegyelmet minden gyermeknek meg kell tanulnia! És nem máshol, mint otthon, a szüleitől! Nincs könnyebb út! Ha nem vagy határozott és következetes a gyermeknevelésben, akkor a gyermek irányít téged, irányítja a családot!

Soha ne feledjük, hogy mi a szülő feladata? Hogy a gyermekek határozott, magabiztos felnőtté váljanak. Ehhez pedig az első lépcső a fegyelem és ezen belül is az önfegyelem megtanulása. Itt a hangsúly a megtanuláson van. Gyermek nem születik úgy, hogy van vagy nincs önfegyelme. Ezt meg kell tanulnia, vagyis meg kell tanítani neki! Ehelyett a mai gyermekek követelőznek, terrorizálják környezetüket, mert a szülő képtelen nemet mondani akkor, amikor a legfontosabb lenne! Ahhoz, hogy egy gyermekben egészséges énejlődés menjen végbe, meg kell tanulnia, hogy hol vannak a határok és mik ezek a határok. Különben kontrollhiányban, önállótlanásban fognak szenvedni. Állandóvá válik a frusztráció, melynek következménye az agresszió vagy éppen a szorongás.

Így a végére szeretnék egy örömhírt is megosztani veletek! Soha nincs késő elkezdni a következetes, fegyelemre való nevelést. Az igaz, hogy minél később kezdod, annál több munka van vele, de megéri! Mert a gyermeknevelés egy hosszú távú és életünk legnagyobb és legfontosabb projektje. Hát bányunk vele ehhez méltóan!

(forrás: Gyermekekkel Suttogó – internet)

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

A férfi és a nő kapcsolatában a kölcsönös megbecsülésen túl fontos-e a nők iránti nagyobb tisztelet?

A férfi és a nő kapcsolatában fontosnak tartom az egymás iránti tiszteletet, megbecsülést. Egy nőt nem kell jobban tisztelni azért, mert nőnemű. A férfiak lehetnek figyelmesek, az ajtónál előre engedhetik a lányokat, bár erre is van kivétel az illemszabá-

lyok ismeretében. Szerintem minden a kölcsönös tiszteleten, alapul, egyensúlyban kell, hogy legyen. A többi csak jelkép. Az apró figyelemességekkel szebb napot tudnak varázsolni a férfiak nekünk. Jó érzés, ha a másik fél megbecsül, fontos va-

gyok a számára, vagyis szeretve érzem magam, de figyelembe kell venni, hogy nem lehet egyirányú és egyoldalú, mert előbb-utóbb a kapcsolat elhomályosodik.

Baranyi Andrea

Úgy gondolom, az emberi kapcsolatok egyik alapvető feltétele a másik fél felé mutatott tisztelet. Férfiként a nőkre nézve legjobban ezt az udvariassággal lehet kifejezni. Számomra mindig is fontos volt a nők felé mutatott tisztelet, hiszen három hölgy társaságában nőttem fel. Úgy vélem, hogy mindennapi dolgokkal lehet ezeket leginkább kifejezni, legyen szó egy ajtó nyitásról vagy egy kedves szó-

ról. A mai világban sok ember félreértelmezi az ilyesféle apróságokat, pedig szerintem ezek természetes dolgok. Sok férfi ezt a kis figyelmet a Nőnappal letudja, pedig a hétköznapiakon egy szál virág, pár szép szó, és már megérte a hölgyek arcán az a mosoly. Én úgy érzem, hogy ez az udvariasság téma kezdi elhagyni a mindennapjainkat, de sosincs késő elkezdni.

Mizsei László

Véleményem szerint, mint azt már sokan tudjuk, a férfi és női kapcsolatokban nagyon fontos az egymás iránt érzett kölcsönös tisztelet, megbecsülés! A nők tisztelete olyan erény, amelyet nem lehet pillanatok alatt felépíteni. Energiát és időt igényel, hogy a férfi elnyerje a „Nő”

tiszteletét! Az is bizonyos, hogy vannak férfi és női szerepek egy párkapcsolatban. Ma már a nők a gyermeknevelésen és a háztartás vezetésén kívül ugyanúgy dolgoznak, mint a férfiak. Úgy gondolom, hogy a férfi és női szerepek manapság sokkal lazábbak, mint „annó annak

idején”. Ezen túlmenően a nők többsége mind többre és többre vágyik a férfiak részéről! Ha igazán belegondolunk, ez jól is van így, hiszen minden nőnek jólesik az udvariasság, a megbecsülés és az egyre nagyobb tiszteletadás.

Takács Tamara

A férfi és a nő közötti vonzalom, kapcsolat, ősi ösztön, a természet harmóniájának kialakulásához szervesen hozzájárul. Normál erkölccsel és értékrenddel bíró embereknél ez a természetes. Tisztelet mindenkinek kijár, kinek több, kinek kevesebb. Mindenki az elvégzett munkájával tudja kivívni mások előtt a jól megérdemelt elismerést. Van az a fajta tisztelet is, ami egy kis hátsó szándékot is tartalmaz. Randi. Mit meg nem teszünk és dicsérünk, csakhogy egy kóbor puszi leessen valamikor a találka idején, ugye? Ezt el is várják a nők, teszem hozzá joggal, mert teljes mértékben megérdemlik. Egy csokor virág, egy bonbon, kis séta kézen fogva, kellemes érzésekkel tudja eltölteni az embert. Talán itt nem is a legjobb szó a tisztelet, inkább az udvariasságról van szó. Hasonló fontossággal bír, illetve inkább túl is ér rajta. Udvarias lehetsz olyasvalakivel is, akit nem ismersz, tehát nem is tudod tisztelni a munkásságát, de akár átadhatod a helyedet neki a buszon, vagy egy ajtónál előreengeded, és már akaratlanul is tiszteletteljesen viselkedtél vele. Kézen fogva jár a két do-

log. Eddig csak általánosságokat írtam, kissé kifejténém a nők tiszteletének okát is. Nézzünk csak magunkba egy kicsit, mondjuk, ha betegek vagyunk. Szinte várjuk az atyát, az utolsó kenettel. Persze nem mindenki van így, ha most megkérdeznénk, csak én lennék haldokló egyedül. Viszont a nők 38,5°C-os lázzal még simán porszívóznak, ebédet főznek, mosnak, mosogatnak, plusz ápolnak és várják, hogy ők is pihenhessenek. Mi, ha nem egy ilyen teljesítmény dömpinget felsorakoztató és még mellé gyengéd nő-nők, cselekedetei érdemlik meg a legnagyobb tiszteletet? Rengeteg dolgot lehetne még felsorolni, viszont azt mondom, hogy nézzünk szét a saját környezetünkben, figyeljük egy kicsit a nőket, mihelyst csak lehet azonnal dicsérjük meg őket, segítsük munkájukat, és élvezzük ki, hogy mennyire jó is nekünk így. Egészen a nagymamától az unokáig terjedjen a figyelem, mesés dolgok fognak előjönni, lesz még miről beszélgetni, és lesz még alkalom virágot vinni, csak úgy, semmi apropó nem kell hozzá.

Szász Attila

Véleményem szerint egy férfi és nő közti kapcsolat legfontosabb értékei a szeretet, elfogadás, őszinteség és a bizalom. Egy jó kapcsolatban a két fél a lehető legtöbbet hozza ki egymásból, tudja, hogy számíthat a társára, bízik benne, megosztja vele az érzéseit, gondolatait.

A nők általában azért igénylik job-

ban a figyelmet, a törődést, mert sokkal érzékenyebb lelkületűek. Ez nem azt jelenti, hogy mi nők gyengébbek lennénk, csupán azt, hogy minél több tiszteletet, törődést és szeretetet kapunk, annál szívesebben és még jobban szívből-lelékből adjuk ugyanezt mi is másoknak.

A nők iránti tisztelet sokféleképp nyilvánulhat meg, nem feltétlen virágcsokor és bókák hada indítja meg a szívüket, hiszen beszélhetünk itt a hétköznapiakban sajnos egyre jobban elhanyagolt alapvető udvariasságról, ezt is egyfajta tisz-

teletként, figyelmességként értékelik, az ilyen apró dolgok is képesek nagy benyomást tenni rájuk, sokat jelent nekik.

Egy nő és férfi közti kapcsolatban a legnagyobb megbecsülést talán mégis az jelenti egy nő számára, ha a férfi egyenrangú partnerként kezeli, meghallgatja, megtiszteli a figyelmével, a tanácsaival, megértésével. Egy jó kapcsolatban persze mindez kölcsönös, így lehet elérni azt, hogy mindkét fél értékesnek érezze magát az adott kapcsolatban.

Tóth Regina

Nagyon is fontos lenne a mai világban, hogy új erőre kapjon a nők iránti nagyobb tisztelet, mert sajnos ez egyre jobban feledésbe merül. Igenis fontos gesztusnak tartom, hogy akár egy sima hétköznapon is szerezzünk párunknak meglepetést, akár egy szál virággal, csokival. A mindennapok körforgásában aktívan vegyük ki a részünket mi, férfiak is, legyen szó háztartásról, ház körüli munkákról, bevásárlásról, gyereknevelésről. Szüleink idejében talán ezek-

ről a dolgokról beszélni sem kellett volna, annyira egyértelműek voltak, de ebben a felgyorsult világban muszáj néha megállni, és kicsit elgondolkozni azon, hogy elég figyelmet fordítunk-e a párunkra, családunkra. Van egy kedvenc idézetem, aminek az utolsó három mondatára elengedhetetlen szüksége lehet minden kapcsolatnak: Légy Öszinte, Légy Pozitív, Légy Hálás! Vigyázzunk szereteteinkre!

Vámosi Norbert

Boldogházi beszélgetések

Beszélgetőpartneremet munkájából és közösségi tevékenységéből adódóan sokan ismerik községünkben, életéről azonban keveset tudunk. Tóth Lászlóné Erzsikével, a Művelődési Ház nyugdíjas gondnokával beszélgetünk.

Gondolatban visszamehetünk a gyermekéveidhez?

A Tápióban születtem, itt teltek az első éveim. Hatéves voltam, amikor a faluhoz közeli „Zsuzsi-tanyára” költöztünk.

Nagy család volt a miénk, hatan voltunk testvérek, négy fiú és két lány.

Összetartó család voltunk, a szüleim, testvéreim mellett nagynénik, nagybácsik és unokatestvérek vettek körül. Szép évek voltak, a testvéreimmel, a rokon gyerekekkel és a közeli tanyákban élő gyerekekkel sok időt töltöttünk együtt. Mivel a fiúk voltak többségben, a játékokat ők választották meg, természetesen mi, lányok is benne akartunk lenni, így sok csínytevés részesei voltunk.

Édesanyám nagyon szigorú volt velünk, sokat kikapunk, de szükség is volt rá, mert főként a fiúk miatt adunk okot bőven a fegyelmezésre.

A munkából is ki kellett vennünk a részünket, a szüleim tsz-tagok voltak, otthon pedig állattartással foglalkoztak.

A tanyai élet a nehéz körülmények ellenére sok szépet is tartogatott. Az ott élő emberek nagyon összetartóak voltak. Segítették egymást, figyeltek egymásra, az egész napi nehéz munka ellenére a közös disznóvágások, a beszélgetéssel, kártyázással töltött esték nem maradhattak el.

Majd következtek az általános iskolás éveim, a központi iskolába jártam, ahol már a két bátyám is tanult.

Az általános iskola elvégzése után nem sokkal munkába álltál, továbbtanuláson nem gondolkodtál?

Szerettem volna még tanulni, de nem volt lehetőségem, így a Radiátorgyárban kezdtem dolgozni. Mivel fiatal korú voltam, bekerültem Jászberénybe a Hűtőgépgyárba, ezek voltak a tanuló éveim. Szerettem ott lenni, de négy évvel később nagy örömmel jöttem haza a Radiátorgyárba, ahol fűzőként dolgoztam. Ezt a munkahelyemet, ha lehet, még jobban szerettem, nagyon jó volt a kapcsolat a munkatársakkal, a munkán kívül is sok közös programunk volt. Akkoriban szocialista brigádokba szerveződve dolgoztunk. A brigádok között verseny volt, és nem maradt el a jutalom sem. A brigádmozgalom kiváló lehetőségeket adott a közösségi életre. Állandó programok voltak, fontos volt egymás segítése, nagyon jó kapcsolat alakult ki közöttünk.

Brigádvezető voltam, sok feladatom volt, a közös programokat naplóban örökítettük meg fényképekkel, emlékezőkkel.

Névjegye:

Neve: Tóth Máttyás Lászlóné Nagy Erzsébet

Született: Jászboldogháza, 1954. július 1.

Szülei: ⚔ Nagy Sándor

⚔ Vári Erzsébet

Férje: Tóth Máttyás László
gépkocsivezető

Gyermekei: Csaba, Szilvia

Munkahely: Hűtőgépgyár Jászberény
Radiátorgyár Jászboldogháza
Községi Önkormányzat Jászboldogháza

Voltam szakszervezeti bizalmi is, a gyári tűzoltó csapatban is részt vettem, és sok versenyt megnyertünk. Ezek talán ma már furcsán hangzanak, de akkor sokat jelentettek a számunkra, én nagyon élveztem, ma is sokszor felelevenítjük az emlékeket.

A mozgalmas szép évek emléke ma is mosolyt csal az arcodra, hogyan, miért ért véget?

1980-ban megismerkedtem Lacival, majd egy évvel később házasságot kötöttünk.

Amikor várandós voltam, még dolgoztam a gyárban. 1982-ben megszületett a fiam, Csaba, utána a gyermekgondozási szabadság következett. Ezután újra vissza-

mentem a gyárba, a régi munkatársakkal dolgoztam együtt, és a brigádélet is folytatódott.

1986-ban megszületett a lányom, Szilvia. A gyerekekkel nagyon jó volt otthon, a háztartás vezetése, a kert művelése, egyéb ház körüli teendők – mind nagyon szerettem.

Akkoriban még működött a gyár, a szabadságod letelte után nem akartad ott folytatni a munkát?

Orvosi javaslatra könnyebb munkát kellett keresnem. A Községi Önkormányzat a Művelődési Ház technikai dolgozói munkakörére hirdetett felvételt. Erre az állásra jelentkeztem, és több jelentkező közül kaptam meg a munkát. Zámboriné Évike, majd Szedőné Valika volt a közvetlen főnököm, velük nagyon jó volt a kapcsolatomban.

Majd 1999-től a Művelődési Ház gondnoka lettem, és a gondnoki lakásba költöztünk.

Az ideig édesanyúddal, a testvéreddel és kis családdal kertes családi házban laktatok. A gondnoki lakás a Művelődési Ház emeleti lakását jelentette. Hogy éreztétek magatokat az új környezetben?

Igaz, hiányzott a kert, és az új körülményeket sem volt könnyű megszokni, de idővel felfedeztük az új helyzet nyújtotta lehetőségek előnyeit, és hamar megszokta a család. Nagyszerű dolog volt a férjemmel és a gyerekekkel kialakítani az új életformánkat.

Teltek az évek, a gyerekeitek „kirepültek”, hogyan alakult az ő életük?

Mindketten kereskedelmi szakmát választottak. Csaba fiam megnősült, feleségével, Gabival és két éves kislányokkal, Patrikkal Szolnokon élnek. A fiam rajong Patrikéért, ez nagyon jó érzés nekünk. Csaba egy gépalkatrészeket árusító üzlet vezetője Szolnokon.

Szilvike élelmiszer eladóként végzett, majd nappali tagozaton érettségizett. Párjával, Zolival nyolc évig éltek Pesten. A nagyvárosi élet után kertes házra vágytak, és a napokban költöztek Szigetszentmiklósról. Dolgozni visszajárnak Pestre.

Szilvikével és Csabával továbbra is szoros a kapcsolatunk, élnek a maguk életét, de közben a mi véleményünk is fontos nekik.

Mindkét gyeregem párja, Gabi és Zoli is beilleszkedett a családjukba, nagyon kedvesek, jól megértjük egymást velük. Unokánk, Patrik nagyon édes kisgyerek,

Csabáék

Az Elszármazottak évenkénti találkozója nekem is nagy öröm, mert ilyenkor sok régi ismerőssel találkozunk.

Gyakran járok a Polgármesteri Hivatalba, ahol a munkatársakkal mindig szívesen találkozom.

Hosszú évek óta végzed ezt a munkát, előkészítet a terepet a rendezvényekhez, szabadidős foglalkozásokhoz. Mi jelent neked, nektek kikapcsolódást?

Férjemmel együtt töltjük a megmaradt időnket. Este nagyon várom haza, és mindig megbeszéljük az aznap történeteket. Vacsora után legtöbbször a tévzés a kedvenc időtöltésünk. A közösségért dolgozni mindig fontos volt számomra. Tagja vagyok a Faluszépítő Egyesületnek, szívesen veszek részt környezetünk szépítésében.

Mindketten tagjai vagyunk a helyi Polgárőrségnek, és járunk ügyeletbe is. Jól érezzük magunkat ebben a közösségben, tudjuk, hogy fontos feladatokat látunk el, és a község lakói is sokra értékelik a munkánkat.

Amikor a gyerekek jönnek, sütünk-főzünk, készülődünk, nagyon várjuk őket, időnként pedig mi látogatunk el hozzájuk.

Szívesen töltjük az időnket a testvérekkel, rokonokkal, barátokkal is, és kirándulni is nagyon szeretünk.

Erzsike, köszönöm a beszélgetést. Kívánom, hogy a gyerekeitek és a kisunokátok sok örömet szerezzenek neked és a férjednek. Jó egészséget, boldog éveket kívánok!

Konkoly Béláné

Szilvia és Zoli

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Gobelinek, csipketerítők, légies horgolt angyalkák sokasága, gyöngyből készült díszek és ezernyi ötlet. Gömöri Györgyné Rózsikával beszélgetve az alkotás sokfélesége ragadott meg, és a gazdag fantázia, ami igényes, szép munkáiban valósul meg.

Rovatunk címe esetekben a „kísérletezés öröme” is lehetne.

- Engem minden érdekel, mindenre nyitott vagyok. Szeretem a kísérletezést, kihívásnak tekintem, hogy meg tudok-e csinálni egy-egy új dolgot. Azt hiszem, mindig fogékony voltam az alkotó tevékenységre. Korán megtanultam kötni, horgolni, hímezni, később pedig jöttek az újabb technikák. Ezeket valójában nem tanultam, inkább csak ellestem, aztán ösztönösen csináltam.

A varrásnak ma is fontos szerepe van az életében. Ezt sem tanul-tad?

- Szerintem a pénztelenség a legnagyobb tanító. Amikor Jászberényben laktunk, a két kicsi gyermekemnek nem tudtam új ruhát vásárolni. A piacon volt egy „rongyos”, akitől dirib-darab anyagokat vettem, és abból varrtam szép kis ruhákat. Később, amikor már felnőtteknek varrtam, nagy örömet jelentett „förlöttöztetni” őket, látni, hogy tetszik a munkám. Nagyon szeretek varrni, számomra ez igazi alkotás, és közben jól tudok például meditálni, hangos könyvet hallgatni.

Nagyon szép, finoman kidolgozott gobelinek díszítik a falakat, közöttük sok a tűgobelin, amit nem könnyű készíteni.

- A gobelint Turócziné Erikánál láttam meg, és persze ki kellett próbálnom. Már az első munkám tűgobelin volt, ma is azt szeretem legjobban, pedig nagyon munkaigényes. Emellett évtizedek óta horgolok. Élvezem, hogy minden minta más, mind új kihívás. A terítők mellett nagyon sok horgolt angyalkát készítettem, közülük Erdélybe is eljutott néhány. Most pedig tyúkanyókat horgolok. Nem szeretek egyforma dolgokat készíteni, mindig kitalálok valami újat. Színes gyöngyökből például már több mint száz különböző díszet készítettem.

Beszélgetés közben sokszor használsz az alkotás szót. Mit jelent ez számodra?

- Mindent a magam örömére készítek. Közben nagy lelki békét, nyugalmat érzek, és egy kis büszkeséget, hogy meg tudom valósítani, amit kigondolok. Még nem sok alkotástól váltam meg, kicsit olyan mind, mintha a gyermekem lenne.

Talán azért is, mert teljesen átadom magam mindennek, amit csinálok. A főzést is éppen olyan szeretettel, odaadással végzem, mint a kézimunkát. Minden alkotásba belerakom a szívem, lelkem, a szeretetem.

Mi a legújabb „kísérlet”, mivel foglalkozol mostanában?

- Dekupázssal (szalvéta technika) textileket díszítek, amiből majd bútorhuzatot varrok. Egyszerre több dolog érdekel, nemrég kezdődött nálam a színező könyvek varázsa, ami nagyon leköt, szórakoztat. Fontos a játék is, ezt most a szókirakó jelenti, jobb, mint a keresztrejtvény. Nagyon sokat olvasok, és szeretem a verseket. Ami megtetszik, leírom, és kívülről megtanulom - előfordul, hogy éppen varrás közben.

Minden kézimunka valamilyen anyaghoz kötődik, de Téged vonzanak az anyagi világon túli dolgok is.

- Régóta foglalkoztatnak azok a kérdések, amelyek nem köthetők anyagi világunkhoz, ahol mélyebbek az összefüggések. Úgy gondolom, hogy a jó és rossz dolgok, amik történnek velünk, egyformán a fejlődésünket szolgálják. Egy betegségből is sokat lehet tanulni, ha keressük a lelki okokat. Papp Lajos professzor mondta, hogy az ember meg tudja magát betegíteni, de meg is tudja gyógyítani. Sokat olvasok a

lélek dolgairól, előadásokat hallgatók, és úgy érzem, közben változom, talán elfogadóbb lettem. Az is gyógyíthat, ha megtaláljuk azt az elfoglaltságot, ami igazán örömet okoz.

Neked ez láthatóan sikerült. Milyen további terveid vannak?

- Az alkotás terén nem tervezek előre, ami érdekel, azt kipróbálom. Most például a Tiffany-üveg készítése kezdett érdekelni, és nem nyugszom, míg ki nem próbálom. Hogy mire vágyom igazán? Na-

gyon szeretném látni a tengert! Csak ülnék a parton, figyelném a hullámokat, a végtelenséget. Addig is, amíg ez nem teljesül, a színező könyvemben valósítom meg az El Caminót.

Kedves Rózsika, köszönöm a beszélgetést, és kívánom, hogy váljon valóra az álmod. Addig pedig sok szép alkotást, a kísérletezés és felfedezés örömeit kívánom Neked.

Papp Izabella

KÖNYVBEMUTATÓ JÁSZBERÉNYBEN

Karácsony előtt vehették kézbe az olvasók Besenyi Vendelnek a Szentkúti templom történetéről szóló, igényes kivitelű, színes fotókkal illusztrált kötetét. A könyvet a boldogháziak közül is sokan megrendelték, hiszen családi, rokoni szálak kapcsán többen kötődnek községünkben ehhez a templomhoz.

A könyv bemutatójára 2016. december 19-én került sor a Szentkúti templomban. A rendezvény szentmisével kezdődött, amit Szántó József apát úr mutatott be. Méltat-

ta Besenyi Vendel munkáját, amit a Keresztény Értelmiségi Szövetsége ajándékkal is megköszönt. A szerző köszöntötte a jelenlévőket, külön szeretettel szülőfaluja képviselőit. Bemutatta a kötetet, majd a Szent József házban kedves vendéglátás és baráti beszélgetések közben dedikálásra került sor.

A jászberényi Szentkúti templom története című kötet megvásárolható a Jászberényi Főplébánia irodájában, munkanapokon.

Besenyi Vendel bemutatja a kötetet

A képen balról jobbra:

*Szűcs Gergelyné,
Hortiné dr. Bathó Edit,
Sziliczei Zoltánné,
Besenyi Vendel,
Szűcs Gergely,
Kispálné Baranyai Aranka.*

Boldogházán itthon

Tímea és párja, Baranyi Attila, 2015 végén a Kossuth Lajos utca 7. szám alatti Mizsei Ildi – féle házat vásárolták meg. Lelkesen kezdtek az átalakításhoz, és minden nehézséget legyőzve 2016 szeptemberében költöztek közösségünkbe. Ezt a folyamatot sürgette, hogy kislányuk, Nilla elérte az óvodáskort. Sajnos a megbeszélt időpontban Attila nem maradhatott itthon, így kérdéseimre Tímea válaszolt, a 4 éves Nilla pedig aktívan bekapcsolódott.

- beszélgetés Havasi Tímeával

Hogyan döntöttek arról, hogy közösségünket választják otthonukká?

Párom nagyon jól ismerte Boldogházát, mivel ő porteleki. Sokat jártak ide barátaival bulizni, szórakozni. De én is többször megfordultam itt, mivel édesapám, Havasi Tibor, focista volt, játszott több éven keresztül Györgyén, de Nagykátán is. Mellékesen PB gáz házhoz szállítással is foglalkozunk, így Boldogházáról is voltak és vannak állandó vásárlóink. Munkánk közben láttuk a szép települést, a gondozott utcákat, házakat. Tapasztaltuk az itt élők szokásait, gondolkodásmódját, és nem utolsósorban a lakosság összetételét. Értékeljük a nyugalmat, a biztonságos környezetet, és a ház árakat. Azt is figyelembe vettük, hogy itt a vasút, jó a menetrend, szép az óvoda, az iskola.

Nehéz volt megszokni új környezetüket?

Nem. Nilla rögtön kezdte az óvodát, ez állandó feladatot adott. Mivel a párom Budapesten dolgozik, így a kislány körüli feladatok többnyire rám vártak. Nem unatkoztunk, a ház átalakítási munkáiból még mára is maradtak. Rengeteget dolgoztunk, dolgozunk rajta, többek között mi festettük ki a szobákat is.

Nilla gyorsan bekapcsolódik beszélgetésünkbe, kézen fog, és megmutatja az igazi lányos „babaszobáját”. (Le sem tagadhatja kislány voltát, pink színű fal, virágos tapétával díszítve.) Sok-sok baba, játék nagyon szépen a helyükön várták a vendég érkezését.

Egy rózsaszín macit megsimogathattam, és egy hatalmas plüss állatkát megcsodálhattam.

Visszatérve a beszélgetéshez, Tímeától (aki született városi lány) megkérdezem:

Nem hiányzik a városi élet?

Tulajdonképpen nem. A mellékfoglalkozásunk során Berénybe is járunk, sőt még Fényszarura is.

Igen, említette az előbb is a PB gáz házhoz szállítást.

Hogy lehet Önöket elérni?

Nagyon egyszerűen, a vásárló a 70/523-4796-os számon jelzi szándékát, és mi odavisszük a palackot. Árunk kedvezőek, így nagyon sokan igénylik szolgáltatásunkat.

Találtak-e itt jó ismerősökre, barátokra, segítőkre?

Szerencsére mind a ketten nyitottak vagyunk, igyekez-

tünk ismeretségeket szerezni. Nagyon jó kapcsolatot ápolunk a Bajnok utcai barátaikkal, de mindig számíthatunk más segítségére is, mivel sikerült kialakítani egy baráti kört. Eljutottunk már a Tűzoltó- és a Sportbálba is.

És neked, Nilla, vannak barátaid?

Igen, Zalán, Mia, Lilla – és én leszek a farsangi bálban Elza hercegnő. (Berohant a szobába, és boldogan mutatta a gyönyörű jelmezét és a diadémet.)

Tímea! Hol és mit lehetne változtatni településünkön?

Itt minden megvan, bár az érdekes volt, hogy vasárnap 11 óra után már nincs nyitva egyetlen üzlet sem. De ha valami hiányzik, a hétvégi nagyik látogatása kapcsán megoldjuk. Erről jut eszembe! Az Imrédy út lassan járhatatlan lesz, bár már ismerjük az összes kátyút, buckát! Csak nagyon óvatosan lehet vezetni, és elkerülni az autó megrongálódását. Jó lenne, ha kijavítanák ezt a bekötő utat, és az is jó lenne, ha megoldódna Boldogházán a szennyvízelvezetés. És még egy! Sajnos kevés a munkalehetőség Boldogházán, így a környező településeken kell munkát keresni.

Látva az átalakítási munkálatokat, meg sem merem kérdezni, marad szabadidejük?

Nem sok, de azt igyekszünk úgy alakítani, hogy együtt legyünk, és a kislánnyal minél többet tudjunk játszani. A kertet is neki alakítjuk át igazi játszóparkká.

Kedves Tímea! Kívánom, minden vágyuk, álmuk teljesedjen közösségünkben. Neveljék kicsi lányukat egészségesben, szeretetben.

Zrupkó Ferencné

Fiatalok a mezőgazdaságban

avagy, hogyan lehet megszeretni a mezőgazdaságot

Amikor Jászboldogháza önállóvá válásának 70. évfordulóján a hetven éves Szűcs Bélával beszélgettem, említette, hogy Attila fiának a felesége milyen lendülettel kapcsolódott be a mezőgazdasági teendőkbe. Felkeltette érdeklődésünket, ezért kerestem fel a Kossuth utca 32.-ben Szűcsné Urbán Anitát. Jó volt látni a gondos környezetet, a szép új házat. Itt szeretnék felnevelni a nemrég született Biankát és a kiscsoportos óvodást Leventét. (A kisfiú „betegállományban” van, és miközben Anitával beszélgetek, ő lelkesen rajzolja nekem a fekete szántást, a műtrágyát szóró traktort, az ekével felszerelt gépet és a ragyogó kék eget.)

Hogyan alakult ki ez az érdeklődése a mezőgazdaság iránt?

Farmoson születtem, és nőttem fel. Nagyszüleimnek a földjén kertészkedtünk, gyümölcsfákat ültettünk és gondoztunk, szamócát, ribizlit termeltünk többek között. Általános gimnáziumot végeztem, és nem is gondoltam, hogy valamikor kapcsolatba kerülök a földműveléssel. Egész más területen dolgoztam. Amikor Attilával megismerkedtünk, megváltozott a helyzet. Bemutatta a gazdálkodását, amit a munkahelye mellett végzett. (Jász-Terránál dolgozik már 10 éve.) Jó volt látni a határt, jó volt megtapasztalni a termelés örömét. A pápirmunkában segédkeztem elsősorban, könyveltem, intéztem a gázolaj vásárlása utáni visszatérítéseket. Aki gazdálkodik, tudja, milyen fontos pontosan vezetni a kiadási-bevételi oldalt, az őstermelői adóbevallást, a támogatásokhoz a szükséges adatok összegyűjtését, regisztrálását.

Fokozatosan belejöttem az egyéb teendők intézésébe is, így az én feladatomban lett a vetőmag, a vegyszer kiválasztása, rendelése, a műtrágya igénylése. Megtanultam, és a gyakorlatban is tapasztaltam a vetésforgó szükségességét, így a kukoricát, a napraforgót és a búzát annak megfelelően vetjük. Ezután fogalmazódott meg bennem, hogy ne csak a gyakorlatban, de elméletben is képezsem magam. Beiratkoztam Jászapátira, ahol kiegészítésképpen elvégzem a mezőgazdasági technikumot. (Szerencsére ez érettségi után két éves tanulást jelent.) Ha minden jól megy, jövőre végzek, és utána lehetőségünk lesz

Anita, Attila és a gyerekek

pályázni mint fiatal gazda.

Milyen kritériumnak kell megfelelni ennél a pályázatnál?

Csak a legfontosabbakat említem: igazolni kell a végzettséget, bizonyos mennyiségű földterülettel kell rendelkezni, vállalni kell meghatározott számú állat állományba helyezését, és öt éven belül fejleszteni kell a gazdaságot. Ezek ragadtak meg leginkább bennem, és így tervezzük a jövőnket. Szeretnénk kicserélni, felújítani a gépeket, ehhez kell majd a pályázati segítség.

Említette, hogy a fizikai munkát Attila végzi, tehát van munkamegosztás.

Igen. Attila végzi a földdel és a termeléssel kapcsolatos munkákat, ha szükséges, apósom is besegít. Nem egyszer előfordult, hogy nekem is gépre kellett állnom a búza vetésekor, „farosként”.

A Nemzeti Agrárkamara szolgáltatásait igénybe szokták-e venni?

Sokat segít a falugazdász az östermelői igazolvány, a támogatások igénylésénél, az adatszolgáltatásoknál. Mivel mindent számítógépen rögzítenek, és küldenek, nagyon sokan igénylik a falugazdász munkáját, így bizony kedden és pénteken türelmesen kell várakozni, hogy sorra kerüljünk.

Mi okoz nehézséget a gazdálkodásban?

Többen említették ebben a cikksozratban az időjárást. Nekünk is ez okozza a legtöbb gondot, a kiszámíthatatlansága. Egyik évben aszály fenyegeti a termést, a másik évben a belvíz. Nehéz a munkák ütemezése! A gépeink is elavultak, „megöregedtek”, állandó szervizelést igényelnek. Ezért jó lenne a Fiatal Gazda pályázati lehetőséget kihasználni. Gondot jelent még a

piaci árak ingadozása. A termények ára lefelé megy, a vetőmagé, a vegyszereké, a műtrágyáé felfelé! Szeretnénk még a földterületet növelni, de sajnos nincs szabad eladó vagy bérelhető föld. De célunk, fejleszteni minden területen, és kihozni mindenből a maximumot!

Anita, ehhez kívánok nagyon sok erőt és kitartást! A két picinek boldog gyermekkort, Önöknek jó egészséget, és sok családi örömet!

Zrupkó Ferencné

Hol vannak a katonák..

Emléktúra a doni hősök tiszteletére

*Hol nyugszunk, nem tudja barát, feleség, gyerek.
Elszört testünk nyomtalanul nyelte magába a föld.
Szívetek őrizzen: milliók eleven milliókat.
Áldozatunk nem a gaz jogcíme. Jóra parancs.*

Keresztury Dezső

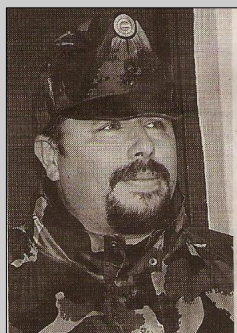
A második világháború magyarokat érintő hadi eseményei közül a letragikusabb a doni katasztrófa volt, melynek hősi halottaira sokáig nem lehetett emlékezni sem. A 2. magyar hadsereget német követelésre, kormányközi egyezmény alapján küldték ki a keleti frontra. A kivonuló, mintegy 207 ezer emberből álló hadsereg fegyverzete és felszerelése hiányos és korszerűtlen volt. A Don 200 kilométeres partszakaszának védelmére rendelt hadsereg állapota a téli hónapokra jelentősen leromlott, ellátásuk alig működött. A Don-kanyarban 1943. január 12-én indult a Vörös Hadsereg támadása az urivi hídfőből,

és január 14-én Scsucsjénél hatalmas túlerővel áttörték a magyar arcvonalat. A katonák a dermesztő hideg ellenére egy ideig tartották állásaikat, majd visszavonultak. A harcokban elesettek, megsebesültek és fogságba esettek száma 125 ezerre tehető.

Jászboldogházán a templomkertben lévő második világháborús emlékmű feliratán negyvenhét név szerepel. Közülük többen a Don kanyarnál, mások valamelyik távoli harcmezőn veszítették életüket, és voltak polgári áldozatok is.

A doni áttörés 74. évfordulóján, 2017. január végén a XVII. Doni

Hősök Emléktúra résztvevői négy megyében egy időben tisztelegtek a doni harcokban elesett hősi halottak emléke előtt. Jászboldogházán január 28-án *Kövér Attila* kiváló szervezésében méltó tiszteletadásra került sor. Miután az utolsó napokban egy Heves megyei település lemondta a részvételt, rendkívül rövid idő állt rendelkezésre. Az önkormányzat, az egyházközösség és a cserkészcsoport segítségével mégis igen színvonalas rendezvény színhelye lehetett településünk. Az Új Néplap képes beszámolóval tudósított az emléktúráról, amit a következőkben olvashatunk.

„Az oroszországi mínusz 30-40 fokok farkasordító hideget szerencsére nem kellett megtapasztalniuk, de az itthon már rég nem volt téli hidegben kellett teljesíteniük a Doni hősök emléktúráját azoknak, akik a hét végén Jászboldogházán rótták le tiszteletüket. A 25 kilométeres gyalogmenetben cserkészek, a tartalékos szövetség tagjai és katonai hagyományőrök vettek részt. A tartalékos szövetség tizenhetedik alkalommal szervezte meg túráját, az immár hetvennégy évvel ezelőtt történt doni áttörésre emlékezve.

Kövér Attila szervező

Tiszteletadás a második világháborús emlékműnél

Valóban komolyan gondolta a tiszteletadást, aki az elmúlt hétvégén, szombaton reggel magára öltötte a második világháborúban részt vevő magyar honvédek egyenruháját, előkészítette menetfelszerelését, és útnak indult a hóval borított jászági határban. Kövér Attilától, a túrát és a megemlékezést előkészítő Magyar Tartalékos Szövetség Jász-Nagykun-Szolnok megyei szervezőjétől tudjuk, hogy a jászboldogházi Szent Vendel Cserkészcsapat, a jászberényi 298. sz. Lehel Vezér Cserkészcsapat tagjai, a nagykáti Honvédtüzér Hagyományörző

helyeztek el az ismeretlen katona sírjánál a helyi temetőben. A túra résztvevői ezt követően az Imrédy úton haladtak tovább, hogy Portelek érintésével, a Bartal-tanya felől érhessek el ismét a falut.

- Egy kemény nap után érkeztünk haza – mondta Kövér Attila, amikor a csapat elérte a szervező otthonában berendezett II. világháborús kiállítás helyszínét. – A Boldogházáról indult menettel egy időben indultak el a jászberényi emlékezők is, akikkel a portelki határban találkoztunk, majd együtt folytattuk utunkat.

A csapat csak ebédidőben pihent

januárjában. Mint kiderült, a világháborús relikviákat hosszú éveken át gyűjtötte és gyűjti a mai napig Kövér Attila.

- A történelemhez, a régmúlt eseményeinek megismeréséhez mindig is kötődtem, konkrétan a „militária”, a katonai tárgyak gyűjtését pedig – nem minden előzmény nélkül – 1994-ben kezdtem el. Még gyerekkoromban egy hulladékgyűjtés alkalmával találtam egy rohamsisakot. Sokáig nem foglalkoztam vele, amikor néhány évvel később rácsodálkoztam, hogy milyen érték van a birtokomban. Akkorra az iskolában már

Találkozás a jászberényi csapattal

Pihenő az erdőben

Koszorúzás az ismeretlen katona sírjánál

Csapat, valamint a tartalékos szövetség tagjai, összesen közel negyvenen vettek részt a megemlékezésen. Először az önkormányzattal és a helyi megemlékezőkkel megkoszorúzták a boldogházi templomkertben található II. világháborús emlékművet, illetve virágot

meg egy kis időre, amíg ki-ki elfogyasztotta az otthonról hozott kenyeret, szalonnát, némi meleg teát. A napot pedig a kiállítás megtekintésével zárták, közben egy kis történelmi áttekintést is kaphattak a résztvevők, hogy mi is történt a második magyar hadsereggel 1943

tanultam a háborúról, és kiderült, hogy egy német rohamsisak került hozzám, ami bizony megjárta a II. világháborút, és egy golyó is átütötte. Valóban a történelem és egy emberi sors kézzelfogható emléke. Ráadásul nagyon érdekel-

tek és megfogtak azok a történetek, amit nagyszüleimtől hallottam arról, hogy hogyan éltek, mi történt a háborúban. Azóta persze nem csak katonai emlékeket gyűjtök. Lokálpatriótának tartom magam, sok mindent megőrzök, népi eszközöket, használati tárgyakat is.

A hétvégi emlékezés és tiszteletadás a kiállítás értékes tárgyainak megtekintése után kötetlenebb formában folytatódott. A résztvevők lazíthattak menetfelszerelésükön, és nyugodtan elfogyaszthatták a közben finomra főtt babgulyást. (Banka Csaba)”

Ezúton is gratulálunk Kövér Attilának és segítőknek, akik nem csupán az emléktúrán résztvevő hagyományörzők és cserkészek számára tették emlékezetessé ezt a fagyos téli napot, de növelték Jászboldogháza jó hírét is.

Kövér Attila szeretné értékes gyűjteményét gyarapítani, ezért kéri a boldogháziaikat, hogy akinek bármilyen emléke van, amely a háborús időszakhoz köthető: sisak, bajonett, fotók, egyéb tárgyi vagy írásos emlékek, és ezektől megválna, szívesen megvásárolja, illetve felajánlasként örömmel fogadja. Ezáltal az utókor számára fennmaradnak, és a gyarapodó gyűjtemény – mint jelen esetben is – a közösség javát is szolgálja.

Kövér Attila bemutatja a kiállítást

A gazdag gyűjtemény részlete

Wass Albert Gyertyaláng című versének részletével tisztelettel emlékezünk a második világháború hőseire, áldozataira.

**„Emlékszobor. Aranyló nevek rajta:
mögöttük izzó, vérpiros csaták,
mögöttük sajgó, megtört életek:
síró gyermekek és síró anyák...**

**Emlékszobor... ennyi maradt csupán
belőlük, és a tűzből, mely vezette
a milliókat messze golgotákra,
és feszítette millió keresztre.**

**Sok régi ház hiába várja őket,
s fehér csöndjével sok fehér falu...
üzenetet nem hoz többé felőlük
fehér felhők közt a vándordaru.**

(...)

**Testvér, ki alszol ismeretlen sírban,
S megbékélt arcod nem láttam soha,
álmodd tovább az elnémultak álmát,
csöndes Testvérem: halott katona.**

A megemlékezés fotói megtekinthetők: www.jaszboldoghaza.hu Galéria - XVII. Doni Hősök Emléktúra. Készítették: Szűcs Gergelyné, Kövér Miksa, Kispálné Baranyi Aranka.

Összeállította: Papp Izabella

Községünk tisztelt Lakója!

Megkezdődött az adóbevallások és az egy százalékos támogatások benyújtásának időszaka.

Bizonyára Ön is minden évben rendelkezik befizetett adójának 1 %- áról. Ez Önnek plusz kiadást nem jelent, mivel a munkáltatójuk által levont, és befizetett adó 1 %-át az adóhatóság megküldi az Ön által támogatott alapítványnak. Községünkben A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY a legújabb jogszabályok szerint is megfelel a törvény által előírtaknak.

Alapítványunk a 2017-ben is szeretné folytatni támogató munkáját.

Fő feladatunk, hogy községünk gyermekei számára is megteremtsük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetjük.

- Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket.

- Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggondozó tábor költségeit.
- Biztosítjuk a tanévvégi jutalomkönyveket.
- Támogatjuk a sportszerek pótlását.
- Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, festékeket.
- Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játéksomagot.
- Szeretnénk hozzájárulni a karatésak és a néptáncosak utaztatási költségeihez is.
- A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást szeretnénk nyújtani.
- Szeretnénk új szakköröket (szám.technika, angol) szervezni tehetséggondozás céljából.

Ezúton kéri, és előre is köszöni az Ön és családtagjai személyes támogatását:

A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány

Számlaszámunk: 69500194-10400250

/Takarékszövetkezetben/

Adószámunk: 19220794-1-16

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.

Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Joó-Kovács Balázs

2016. 12. 21.

Joó-Kovács Bettina

Joó-Kovács Balázs

Baráth Martin Flórián

2016.12.31.

Urbán Krisztina

Baráth Csaba

Szörös Dorina

2017.01.11.

Csik Szandra

Szörös Tamás

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Búcsúzunk

Matók Attila	(1967-2016)
Pócz Józsefné	(1924-2017)
Menyhártné Hudra Julianna	(1961-2017)
Gömöri István	(1932-2017)
Tóth Elekné	(1925-2017)
Gregorics István	(1955-2017)
Urbán-Szabó Mihály	(1942-2017)

Gömöri Tibor	(1957-2017)
Fábisz Mihály	(1959-2017)
Fecske János	(1928-2017)
Kövérs Orsolya	(2007-2017)
Borsányi Árpád	(1950-2017)
Dalmadi Béla	(1945-2017)
Kmetyó András	(1941-2017)
Kövérs Zoltánné Velkei Julianna	(1974-2017)

Disznóvágás régen és ma

Ma már az év 365 napján korlátozás nélkül vehetünk húst és húskészítményeket a nagyobb nál nagyobb üzletekben, megtisztítva, becsomagolva, vagy akár befűszerezve, elősütve - ahogy éppen a vevő kívánja.

A vidéki magyar ember általában évente egyszer-kétszer mégis kést ragad, és a rokonokkal összefogva disznót vág. Arra is van példa, hogy nem is kell ehhez vidékinek lenni, hiszen egy tösgyökeres fővárosi család is képes három mobiltelefonnal, egy laptoppal, és két digitális fényképezőgéppel, no meg persze nagy élvezettel, még nagyobb étvággal részt venni egy kora hajnalban, -15 fokos hidegben kezdődő, pálinkával és vérrel átítatott eseményen. A tudósok sehogy nem találják az okát annak, hogy miért ragaszkodik ilyen konokul a magyar nép ehhez a régi szokáshoz. Idősebb emberek szokták mondani, hogy már a disznóvágás sem a régi, természetesen ebben sok igazság van. A modernizáció ezen a területen is folyamatos.

Lássuk, hogy is volt régen, és hogy történik ma?

A legelső fontos változás az áldozat fajtájában történt. A hatvanas évekig általában a göndör szőrű mangalicát tartották, illetve vágták. Ennek a fajtának ismert tulajdonsága az omlós, ízletes húsa, és rendkívül bőséges zsirja, ami nélkülözhetetlen volt a régi háztartásokban. A húskok egy részét ebben tartósították, másrészt egész évben azzal főztek, amit a mangalicából kisütöttek. A mangalicafajta hátránya azonban, hogy két éves kora körül éri el a kívánt súlyt, és a szaporasága is elmarad a ma divatos fehér húsertéstől.

Az is változás, hogy régen a disznóvágás előtt személyesen felkeresték a közelebbi, távolabbi rokonokat megbeszélni az időpontot, és meghívni őket, ami egyben rokonlátogatásként is szolgált. Ma pedig e-mailben vagy sms-ben üzenünk, jobb esetben felhívjuk telefonon a rokonokat.

A másik nagy különbség a disznóvágás időtartamában van. Ma, ha összeáll egy nyolc-tíz fős csapat, egy jó hentessel – akit már hetekkel előre le kell foglalni – délután öt órára akár még a disznótör is véget ér. Régen ennyi emberrel ez jóval tovább tartott. Nem volt szokás a hentes fogadása, hiszen minden családban vagy a szomszédok között akadt

olyan, akinek irányításával feldolgozták a sertést. A böllérkedés apáról fiúra szállt.

Hogy is kezdődött a munka? Előző nap előkészítették a szükséges kellékeket, tüzelőt, este megpucolták a fokhagy-

Disznóvágás Papp Béláéknál az 1930-as években

mát, vöröshagymát. A távolabb lakó rokonok már előző nap délután vagy este megérkeztek. Reggel a szűrást – amit nem lévén uniós előírás, nem előzött meg kábító lövés –, pálinkakóstolás, majd pörzsölés követett. A pörzsölés nem gázipalackra szerelt lángfűvővel 25 perc alatt történt, hanem szalmával, a disznót forgatva, egyik, majd másik oldalát megpirítva, kb. 2-3 óra alatt. Szeles időben külön fejtörést okozott, hogy a tanya melyik szélvédett részén végezzék ezt, a nádtetőre nem veszélytelen munkát. Pörzsölés után következett a mosás, amiben részt vettek a nagyobb gyerekek is. Valaki vödörrel hordta a vizet a gémeskútból, a többiek meg súrolták, míg fehér nem lett a bőre. Közben a felnőttek a böllér nagy tapasztalatával megkóstolták a forralt bort. Ma már előfordul, hogy a mosást nagynyomású mosóval, gőzbozrotvával néhány perc alatt elvégzik. A forralt bor kóstolása természetesen ma is a régen megszokott módon történik. Mosás után vagy közben már meg lehetett kóstolni a disznó fülét, ezek voltak az első falatok, amit főleg a gyerekek alig vártak, de mindig figyelmeztették őket, hogy a sajtból is maradjon belőle.

A sertés megtisztítása után következett a bontás, amikor a különböző alkatrészek a megfelelő helyre kerültek. A friss májból készítették a sült májat sok hagymával, a legfinomabb részekből süttették a pecsenyét, és a már ko-

rábban elkészített sült vérrel együtt került az asztalra, amiből az addigra megéhezett társaság jóízűen lakmározott. A reggelihez előző nap sült ropogós házi kenyeret és szintén házilag készített hordós káposztát, savanyúságot tettek az asztalra. Minden háznál volt kemence, amit már hajnalban befűtöttek, ott süttették meg ezeket a finomságokat. Ma már a kemencét a mikrohullámú sütő, illetve az indukciós főzőlap helyettesíti. Reggeli után kétfős női csapat elkezdte a hurka, a kolbász illetve a sajt bőrének a mosását, amitalán a disznóvágás leggyomorforatőbb feladatai közé tartozott. Mosták hideg, meleg vízzel, tettek rá szódát, ecetet, közben felfűjták levegővel a belet, nézték, hogy elég fehér-e már, kapargatták, és több órába telt, mire jóváhagyták. Ma már a boltokban készen kapható a különböző kimosott hurkabél, kolbászbőr, sőt már tisztított gyomrot is lehet kapni. Közben a többi résztvevő végezte a dolgát: nagy üstben főzték a hurka alapanyagát, ugyanebben a lében főtt meg az abált szalonna is. Fával vagy kukoricacsutkával tüzeltek alatta. Amikor a hurkába valók és a szalonna kikerült az üstből, az abálét leszűrtek, és ebben főzték meg a rizst,

ami nagy odafigyelést igényelt, hogy se ropogós, se lágy, ragadós ne legyen. Darálták a kolbásznak való húsokat, a húsdarálót persze nem villanymotor hajtotta. Fagyasztószekrény nem lévén, friss hús nem maradhatott. Az akkor fel nem használt szalonnát, húst vagy szóták, majd füstölték, vagy sültzsírban tárolták. Kivétel volt az orja, amit ha elég hideg idő volt, kiakasztottak a

töltő. Kemény férfimunka volt a gyomorral-nyomós hurkatöltővel kinyomni akár egy nagy fateknőnyi alapanyagot, főleg amikor már az utolja kezdett kihűlni.

A megtöltött hurkát és a disznósajtot üstben megabálták, majd a hurkát hideg vízben lehűtötték, és felakasztották, vagy asztalon szétrakták. Általában minden háznál volt sajtnyomó szék,

2010 decemberében a helyi önkéntes tűzoltók hangulatos disznóvágást, disznótört rendeztek a tűzoltószertárban.

padlásra frissen, és abból egy-két hétig főzték a finom orjalevest.

A friss hájból általában még a disznóvágás napján sütöttek pogácsát, illetve hájas süteményt, ami házilag főzött szilvalekvárral volt az igazi. Az egyik idősebb rokon ma is váltig állítja, hogy magasra nőve laza, leveles hájas süteményt (ami a tepsiben felborul) csak jól meghízott mangalica hájával lehet sütni. A mai húsdisznó hájából csak lapos, rágós süthető, amit ráadásul a boltokban kapható sütesálló lekvárral ízesítenek. Ez a munka is eltartott legalább fél napig, legtöbbször estébe hajlott az idő, mire elkészült.

Közben a böllér a kolbász és a hurka ízesítésével volt elfoglalva. A háziak kóstolták és jóváhagyták, hogy kell-e még bele só, bors vagy egy kis csipős paprika. Néha komoly viták alakultak ki a fűszerezést illetően, hiszen más-ként érezte az, aki a negyedik, ötödik bögre forralt bor után próbálta jóváhagyni, mint az, aki csak teát ivott, de a végére általában kialakult az összhang. Manapság az interneten lehet rendelni kész fűszercsomagot, ami mindent tartalmaz, ami a kolbászhoz kell (lehet, hogy néhány E betűs kiegészítővel még többet is). Komoly megpróbáltatást jelentett a kolbász és a hurka bélbe töltése is, mert nem létezett a manapság használatos áttételes, fogasléces hurka-

amiben a még forró disznósajtot fokozatosan lepréselték, és csak másnap, kihűlés után vették ki, majd megfűstölték.

Az idősebb családtagok feladata volt a nagy tapasztalatot kívánó zsírsütés. Nagyon lényeges volt az egyenletes alátűzelés, amit száraz akácfával lehetett legjobban megoldani. A kisütött tepertő egy részét kisebb edényekbe rakták, zsírral leöntötték, és hónapok múlva, például aratáskor nagyon finom reggeli volt a frissen kiolvasztott tepertő zöldhagymával. Ugyanígy tartósították a sült oldalast is. A tepertő morzsájával sütötték a finom pogácsát. Itt jegyzem meg, hogy talán a sertés az egyetlen olyan jószág, aminek levágás után a véréből a belein át a bőréig minden porcikáját hasznosítani, illetve fogyasztani lehet.

Mire az eddig elsorolt műveleteket elvégezték, igencsak estefelé járt az idő. Általában a kisült zsír leszűrése volt a befejező művelet. A kemencét újra befűtötték, és az esti disznótörhöz szükséges ételeket, a hurkát, a kolbászt a töltött káposztát szép sorban a kemencében megsütötték, megfőzték. Elmaradhatatlan volt az étek sorából az orjaleves is. Az egésznapos munka megkoronázása következett a kemence által befűtött meleg szobában. Elkezdődött a vacsora, amit *disznótornak* nevez

a magyar nyelv. Aztán előkerült a citera, esetleg a hegedű, a nagybögő, és a társaság hajnalig nótázással, beszélgetéssel, kártyázással töltötte az időt.

Az elkészült finomságokból *kóstolót* kaptak a segítők és a disznóvágáson ott nem lévő rokonok. Miből is állt egy ilyen kóstoló: hurka, kolbász, friss hús, abált szalonna, tepertő. amit a távolabb lakó rokonokhoz is eljuttattak. Egy ilyen alkalommal akár tíz helyre is vittek kóstolót. Nagyon ügyesen ki volt ez találva, hiszen nem volt még fagyasztó, hűtőszekrény, így amikor viszonzták a kóstolót, mindig friss finomságokhoz jutottak.

A mai modern, gyors, bármikor megoldható disznóvágások már elveszítették romantikájukat. Itt a lényeg, hogy ennivaló legyen, a többi mind mellékes. Családok, rokonok eltávolodtak egymástól, régen sokkal több volt a megbecsülés és az egymás iránti tisztelet. Azt mondják, hogy megváltoztak az emberek. Szerintem az emberek ugyanolyanok ma is, csak a körülmények változtak meg, az emberek pedig igazodnak a körülményekhez. Kár, hogy ebben az irányban!!!

Befejezésül egy kis vidámság:

Városi család földet szerzett a kárpótlás folyamán, ezért úgy döntöttek, falura költöznek. Ha már falun laknak, gondolták, állatot kéne tartani, és a sertés mellett döntöttek. Tanácsot kértek a szomszédától, milyen fajtát válasszanak. A szomszéd a fehér angol javasolta. Elmentek a vásárba, nézelődtek. Az egyik parasztember, látva tanácsalanságukat, megszólította őket, mit szeretnének. Mondták, hogy angol sertést akarnak venni. Az enyémek pont olyanok - mondja az eladó, így hát kiválasztották a legszebb kocát. Etették, gondját viselték, a koca szépen fejlődött. Egy napon a disznó nem evett, csak járkált, röfögött, nyugtalan volt egész nap. Beteg - gondolták, szóltak az állatorvosnak, aki megnézte, és azt mondta, nem beteg csak görög (az ország egyes vidékein *görgésnek* nevezik a koca ivarzását). Az orvos elment. A férj azt mondja a feleségnek: - Látod, a betyár falusi paraszt hogy becsapott bennünket! Mi angol disznót kértünk, és ő görögöt adott.

Szűcs Gergely

Velünk történt ...

HÁRMAS ÜNNEP A SZÁDVÁRI CSALÁDBAN

2016 karácsonya különleges volt családunk számára. Ekkor ünnepeltük édesapánk, Szádvári János 90. és édesanyánk, Szádvári Irén 80. születésnapját, valamint házasságkötésük 55. évfordulóját.

Ezúton is kíván nekik az egész család jó egészséget és szeretetben eltöltött hosszú életet!

Szádvári Henriette és Szádvári János

A családi ünnepség

Az Önkormányzat részéről Szűcs Lajos polgármester és Dinai Zoltán jegyző köszöntötte Szádvári Jánost

Hóból készült várak Jászboldogházán

Az idei sok hó, a hosszantartó hideg kedvezett a téli sportokat kedvelőknek, de még a hóvár építőknek is. Nagy Gyula Deák Ferenc utcai lakos az idén ismét különleges, több méteres [hóvárat](#) épített családjával. Nagy Gyula valamikor kőműves szeretett volna lenni, így örömmel tervezte az építményt. A látványos hóvárat a sümegi vár mintájára emelték. A kuriózumnak számító építménynek nagy sikere, sok látogatója volt a faluban. A gyerekek szívesen jártak oda hócsatázni, és íjász versenyeket is tartottak. A különleges hóvárrol a TV 2 is tudósított 2017. január 25-i adásában.

A sümegi várat idéző hóvár

Mások is kedvet kaptak ehhez az örömteli, és nem is olyan könnyű foglalatossághoz. Durucz Tibor gyermekei is nagyszerű hóvárat építettek, mely a főutcán végighaladva jól látható volt, és sokáig fennállt, hiszen hetekig tartotta magát a zord tél, komoly mínuszokkal.

Durucz Dávid várépítő

Szűcs Gergelyné

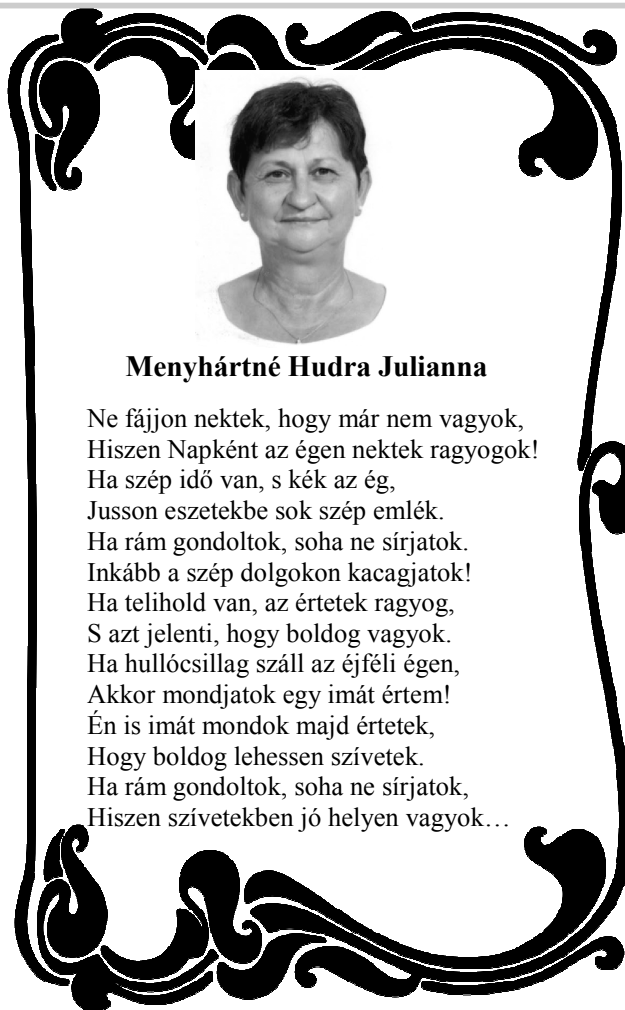
Velünk történt ...

Február 13-án köszöntötte polgármester úr és jegyző úr Végh Sándort 90 éves születésnapja alkalmából

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba ez évben is várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Menyhártné Hudra Julianna

Ne fájjon nektek, hogy már nem vagyok,
Hiszen Napként az égen nektek ragyogok!
Ha szép idő van, s kék az ég,
Jusson eszetekbe sok szép emlék.
Ha rám gondoltok, soha ne sírjatok.
Inkább a szép dolgokon kacagjatok!
Ha telihold van, az értetek ragyog,
S azt jelenti, hogy boldog vagyok.
Ha hullócsillag száll az éjféli égen,
Akkor mondjatok egy imát értem!
Én is imát mondok majd értetek,
Hogy boldog lehessen szívetek.
Ha rám gondoltok, soha ne sírjatok,
Hiszen szívetekben jó helyen vagyok...

Klíma, Hűtő-és Háztartási gép szerelő
Mosó-és mosogatógép, szárítógép, hűtő, fagyasztó,
mikrosütő, villanytűzhely javítás.

Klíma telepítés és beszerzés.

Homonnai József

06-30-974-9045

Tápiószele Bartók Béla út 32.

Minőségi gránit síremlékek készítése több-féle színből,elfogadható áron.

Egyedi elképzelések megvalósítása.

Régi síremlékek felújítása
(csiszolás, betüvézés, betűfestés).

Törőcsik Béla

kőfaragó mester

tel.:06/30 2493135

este:06/57 456-110

**Boldogházi
HÍREK**

Jászboldog-
POLGÁRMES-
TERH I -
V A T A L
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel: 06 (57) 460-023

Kedves Olvasók!

A szerkesztők számára legfontosabb visszajelzés a lap iránti érdeklődés. Örömkre szolgál, hogy a Boldogházi Hírek számaira 220 előfizetőnk van, mellette 50-60 olvasó rendszeresen vásárolja lapunkat, és az elmúlt évben elektronikus formában közel 2000 megtekintés történt.

A jövőben is szeretnénk lapunkat együtt szerkeszteni az olvasókkal. Kérjük, jelezzék észrevételeiket, ötleteiket, a környezetükben történt érdekességeket.

a szerkesztők

Rólunk írták...

Új Néplap 2016. december 27.

A Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület hatodik éve invitálja a település lakóit, hogy közösen ünnepeljék a karácsonyt.

A Szent Vendel téren tartott rendezvényt idén is megszervezték advent idején. Az ünnepi eseményen fellépett a Csillagvirág kórus, a gyertyagyújtást követően pedig Csergő Ervin plébános tolmácsolta ünnepi gondolatait. Az ünnepségen felléptek a helyi óvodások, karácsonyi dalaik után az iskolások betlehemes műsora következett. A szervező faluszépítők közössége immár hagyományosan kaláccsal, forralt borral, teával vendégelte meg a jelenlévőket.

– Úgy érezzük, hogy a hagyományok létrehozásával, ápolásával – amilyen a karácsonyváro rendezvény is – erősíteni lehet az emberi kötődéseket, az identitástudatot – jegyezte meg Szűcs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke.

– Az emberek várják az alkalmat, hogy találkozhassanak, hogy együtt ünnepelhessenek. Településünk idén ünnepelte önállóvá válásának hetvenedik évfordulóját, bízunk abban, hogy karácsonyi ünnepségünk is emelte a jubileumi év fényét.

Új Néplap 2017. január 26.

Hótakarítás helyileg

A belterületi utak takarításának jelentős részét az önkormányzat traktorára szerelt lappal oldják meg Jászboldogházán, de nagy segítséget jelent itt is a helyi vállalkozók munkája.

- Két vállalkozó segít már évek óta, ha nagy mennyiségű havat kell eltakarítani – mondta Szűcs Lajos polgármester. Ha a legutóbbihoz hasonlóan rövid ideig tart a havazás, és nem napokig kell az utat takarítani, akkor lényegében támogatásként ajánlják fel a településnek a munkát. Amennyiben napokon át zajlik a munka, természetesen hozzájárulunk a költségekhez. A helyi közutak fenntartására fordítható összegekből tartalékolunk télre, amiből fedezni tudjuk a felmerülő költségeket. A járdák takarítását pedig az intézmények dolgozói vég-

zik, illetve a családi házak előtt az adott porta tulajdonosa. Ott szokott gond lenni, ahol a ház lakatlan. Ilyenkor az önkormányzat alkalmazottai takarítják el a lehullott havat a járdáról – tudtuk meg a polgármestertől.

Új Néplap, 2017. február 14.

A kötelező feladatokra kérnek támogatást

Kettőszáz millió forinthez közelít Jászboldogháza költségvetésének fő száma. Az elfogadott ütemtervnek megfelelően először tárgyalta soros ülésén a község idei gazdálkodásáról szóló tervet a falu képviselő-testülete. Szűcs Lajos polgármester elmondta, hogy az év végén elnyert mintegy három és fél millió forintos kiegészítő támogatás segítségével sikerült kiegyenlíteniük külső tartozásaikat. 2017-re mintegy ötmillió forintos számlatartozást voltak kénytelenek áthozni. Ezt az összeget a község saját cége felé nem tudta kiegyenlíteni. A városüzemeltetői feladatokhoz szükséges beszerzések ellenértékének egy részről van szó.

Az idei költségvetés tervezési számaiból az látszik, hogy nagy valószínűséggel idén sem lesznek elegendőek a község bevételei a kötelező feladatok ellátására. A jelenlegi adatok szerint idén is öt-hat millió forint fog majd hiányozni az év végére a település működtetésére szánt összegből – mondta a polgármester. – A jogszabályi lehetőségeket kihasználva pályázni fogunk kiegészítő támogatásra. Nagy szükségünk lesz az összegre ahhoz, hogy a községet a jelenlegi szint megtartásával tudjuk működtetni. Az elmúlt években elhagytunk minden olyan kiadást, amit a jogszabályok adható juttatásként jelölnek meg, mint például a cafeteria. Most abban reménykedünk, hogy valóban hozzájuthatunk majd a pályázott összeghez.

A település választott vezetője elmondta, hogy tavaly több mint tizenegy millió forintra nyújtották be igényüket, amiből decemberben három és fél millió forintot kaptak meg. Ahhoz, hogy az év végére ne gyűljön össze ismét tartozás, újabb körben tárgyalják majd a helyi büdzsét, és számítanak a kiegészítő állami támogatásra is.

Gasztroangyal jelenti

Brassói göngyölt hús (5 adag)

Hozzávalók:

- 1 kg sertésstarja, vagy karaj
- 2 evőkanál mustár,
- bors ízlés szerint
- só
- 1 evőkanál sertézsír (tepsi kikenéséhez)
- 2 evőkanál vaj, vagy zsír

A töltelékhez

- 4 szelet kenyér tejben áztatott
- 1 db tojás
- 1 vöröshagyma
- 3 evőkanál olaj

Ízlés szerint: majoránna, kakukkfű, bazsalikom, oregánó, bors, só

Elkészítés:

A húst kiklopfoljuk. A hagymát megdinszteljük, rátesszük a kinyomkodott kenyeret, fokhagymát, ráütjük a tojást, befűszerezzük. A húst bekenjük mustárral + töltelék + összezsavarás: zsírozott tepsibe rakjuk, tetejére sót, borsot, vajdarabokat teszünk.

Jó étvágyat kívánok hozzá!

Ráczné Baráth Andrea

Jászboldogháza
Községi Önkormányzat

Ingyenes lakossági elektronikai hulladékgyűjtés az Elektronikai Hulladékhasznosító Kft. szervezésével

A használaton kívüli elektromos és elektronikai eszközök, berendezések, valamint lemerült akkumulátorok gyűjtésére kerül sor.

2017. március 17. (pénteken)
8:00 óráig tegye ki az utcára az ingatlana elé,

vagy 2017. március 18-án (szombaton)
8:00 -12:00 óráig adhatja le a Községháza hátsó udvarában.

A begyűjtés napján a begyűjtő pontra mindenki elhozhatja működésképtelen, használaton kívüli, árammal, elemmel vagy akkumulátorral működő eszközeit, egész berendezéseit, lemerült akkumulátorait!

Összetört képcsöves berendezést nem vesznek át!

A háztartásokban sok elektronikai hulladék képződik, amelyeket nem szabad a szemétygyűjtőbe dobni, ugyanakkor elszállításuk gondot okoz. Akadályozzuk meg, hogy valamelyik árokponton, erdősztélén kőssenek ki ezek a berendezések, avatatlan kezek által szétszedve, súlyosan szennyezve a talajt, a bennük lévő nehézfémektől és egyéb veszélyes kemikáliáktól.

Jászboldogháza, 2017. február 13.

*Szűcs Lajos
polgármester*

OPTIKA
Tápiószel, Kossuth L. u. 2.

NYITVA TARTÁS:

TÁPIÓSZELE
hétfőtől-péntekig: 8-16:30
szombat: 8-12 óráig

OPTIKA
Nagykát, Dózsa Gy. út 46.
Szokorvári rendelő

**Minőségi szemüvegkeretek már
6990 Ft-tól, nagy választékban!**

Állandó akciók szemüvegkeretekre és lencsére!

Akciós szemüvegkeret vásár!

NAGY VÁLASZTÉK, JÓ MINŐSÉG!

MINDEN SZEMÜVEGKERET ÁRÁBÓL
40% ÁRENGEDMÉNYT ADUNK!

MÁRKÁS KERETEK
SPIRIT, RETRO, JAGUÁR, REEBOK, CAT, NICI

VARILUX
MULTIFOKÁLIS LENCSE AKCIÓ!
Egypár Varilux szemüveglencse vásárlása esetén egy másik pár lencsét adunk ajándékba.

SZEMÜVEGVÁLTÁS, GARANCIÁVÁLLALÁS!

SZÉPKÁRTYA ÉS EGÉSZSÉGPÉNZTÁRI ELFOGADÓHELY, BANKKÁRTYÁS FIZETÉSI LEHETŐSÉG.

Mobil: 06 20 335 1703, Telefon: 06 53 380 550

**Minden születésnapját
ünneplő vásárlónak,
komplett szemüveg vásárlás esetén,
20% engedményt adunk!**
(A kedvezmény a születésnap előtt vagy után egy héttel vehető igénybe)

DIOPTRIÁS NAPSZEMÜVEG KÉSZÍTÉS!

**Komplett olvasó szemüveg
akár 7990 Ft-tól!**

**SZEMÜVEGKÉSZÍTÉS, 1 NAPON
AKÁR BELÜL**

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

A kéziratokat és a fotókat **2017. április 18-ig**
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát
-terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujtság@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
**Községi
Önkormányzat**

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Ovi farsang

A large group of children and adults are posed for a group photo in a room decorated for a Halloween party. The children are wearing various costumes, including Spider-Man, Batman, SpongeBob, and a girl in a white dress with a halo. The adults are standing behind the children. The room is decorated with colorful balloons and a green screen. The text "Ovi farsang" is written in red at the top left.